

شانبیاز کەپەل

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

شانیاز كەپەل

قۇياش قىزى

(شېئرلار تۆپلىمى)

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

太阳的女儿：维吾尔文/夏尼亚孜·卡帕力著.一喀什：
喀什维吾尔文出版社，2009.2
ISBN 978—7—5373—1748—1

I. 太… II. 夏… III. 诗歌—作品集—中国—当代—维
吾尔语(中国少数民族语言) IV. I227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2009)第 016113 号

责任编辑：齐曼古丽·阿吾提
责任校对：坎拜尔古丽·吾斯曼

太阳的女儿

夏尼亚孜·卡帕力 著

喀什维吾尔文出版社出版发行

(喀什市塔吾古孜路 14 号 邮编:844000)

各地新华书店经销

喀什维吾尔文出版社印刷厂印刷

850×1168 毫米 1/32 开本 4.125 印张 2 插页

2009 年 2 月第 1 版 2009 年 2 月第 1 次印刷

印数：1—3000 定价：10.00 元

ئاپتونىڭ يېقىنلىقى سۇرتى

ئاپتۇر ئائىلىسىدىكىلەر بىلەن بىلە

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن

بۈگۈنكى دەۋر تاجىك ئەدەبىياتى خۇددى ئېگىز يايلاقلاردىكى رەڭگا رەڭگە ئۆزگىچە خۇش پۇراق چېچىپ، كەڭ ئوقۇرمەنلەرنىڭ تەشنالىقىنى قاندۇرماقتا.

شۇ شېئرىيەت گۈلزارلىقىدىكى خۇش پۇراق گۈلەرنى قەلەم ۋاستىسىدىن پايدىلىنىپ تېخىمۇ جۇلالىق ئېچىلدۈرۈپ ۋە جاپالىق پەرۋىش قىلىپ كېلىۋاتقان تالانتلىق مېھىەتكەش تاجىك شائىرى شانىياز كەپەل 1958- يىلى تاشقورغان ناھىيە بۇرۇمىسال يېزىسىنىڭ ژۇراب كەنتىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇ باشلانغۇچ ساۋاتىنى ئۆز يۇرتىدا چىقىرىپ، 1973- يىلىدىن 1978- يىلىغىچە تاشقورغان ناھىيىلىك 1- ئوتتۇرا مەكتەپتە، 1978- يىلىدىن 1983- يىلىغىچە قەشقەر پېداگوگىكا ئىنسىتتى- تىنىڭ تىل - ئەدەبىيات فاكۇلتەتتىدا ئوقۇغان، 1980- باشلانغۇچ ئۇ باكا لاؤرلۇق ئۇنىۋانى بىلەن ئوقۇش پۇتكۈزۈپ، تاشقورغان ناھىيىلىك 1- ئوتتۇرا مەكتەپكە تەقسىم قىلىنىپ تا ھازىر- غىچە تىل - ئەدەبىيات ئوقۇنقوچىسى، ئىلمىي مۇدىر قاتارلىق خىزەنەتلىرىنى ئىشلەپ كەلمەكتە. 1980- باش شانىياز كەپەلنىڭ ئىجادىي پائالىيىتى 1980- يىلىدىن باش لانغان بولۇپ، ھازىر غىچە ئاپتونوم رايونمىز تەۋەسىدىكى ھەر- قايىسى گېزىت - ژۇرتاللاردا ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ 500 پارچىغا يېقىن نەزمىي ئەسرلىرى ئىلان قىلىنىدى. ئۇنىڭ «سبىخىندىم»، «قويىچى مەن» «پارتىيەم»، «سالام يۇرتۇم» قاتارلىق شېئىرلىرى «خۇش ئامەدى» ناملىق شېئىرلار توپلىمىغا،

«ۋەتەن ئۇمىدى — مېنىڭ ئۇمىدىم»، «رەسىم سىزىمەن»، «جەڭچى قەلبى»، «تاغ ئوغلاني»، «غۇنچىلار ئاۋازى»، «يەتتە زات دىللاردا ھايات» قاتارلىق شېئىرلىرى «مۇزتاغ سۆيگۈسى» ناملىق شېئىرلار توپلىمىغا، «بەختىيار خەلقىم»، «قەيسەر مالچى»، «ئىشچان قىزغا» قاتارلىق شېئىرلىرى «شىنجاڭ تا- جىك ئەدېبىلىرى» ناملىق كوللىكتىپ توپلامغا كىرگۈزۈلگەن. «گۈزەل تاشقورغان»، «تاشقورغان دەرياسى»، «پامىر ئوغلە- مەن»، «رەسىم سىزىمەن»، «مۇزتاغ خىسلەتى» قاتارلىق شې- ئىرلىرى خەنزا تىلىغا تەرجىمە قىلىنىپ «مېللىي يازغۇچىلار» ژۇرنىلى ۋە «تاجىك خەلق ناخشىلىرى» ناملىق توپلامغا كىرگۈ- زۇلگەن.

شانىياز كەپەل ھازىر قەشقەر ۋىلايەتلەك يازغۇچىلار جەمئىد- يىتىنىڭ ئەزاسى. ئۇ، ئەسەرلىرىنى كۆپىنچە ئۇيغۇر تىل - يېزىقىدا يازىدۇ. ئەسەرلىرىنىڭ كۆپ قىسىمدا يېزا تۈرمۇشى، تاجىك خەلقىنىڭ باتۇر - ئەمگە كچانلىقى، مېھماندوستلۇقى، گۈزەل ئەخلاق - پەزىلىتى، تاشقورغاننىڭ گۈزەل تاغ - دەريا مەنزىرىلىرى ئاساسىي تېما قىلىنغان. ئەسەرلىرىنىڭ تېما دائىد- رىسى كەڭ، پىكىرى ئىزچىل، چۈشىنىشلىك، شەكلى ئاددىي، مېللىي پۇرۇقى كۈچلۈك بولۇشتەك كۆپ تەرەپلىمە ئالاھىدىلىك كە ئىگە. شانىياز كەپەلنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيەتى بارغانسېرى ئاددىيلىقتىن مۇرەككەپلىككە، تېبىزلىقتىن چوڭقۇرلۇققا قاراپ تەرەققىي قىلىپ، نۇرغۇنلىغان مول مەزمۇنلۇق ئەدەبىي ئىجادى- يىت سەمەرەسىنى روپاپقا چىقاردى. ئۇ تاجىك مېللىتىنىڭ پىشخاك ئالاھىدىلىكى، جەمئىيەت تەرەققىياتى، مەدەنلىيەت - سەنئەت، دۇنياقارىشىنى، كىشىلىك تۈرمۇشنىڭ ئەڭ نازۇك تەرەپلىرىنى ئۆزىنىڭ چىن، لىرىك ھېسسىياتى بىلەن زىچ بىر- لەشتۈرۈپ، ئىجادىيەت دۇلدۇلىنى جەمئىيەت بېيگىسىنىڭ ھەر-

قايسى تەرەپلىرىدە توختىماي چاپتۇرۇپ، تاجىك ئەدەبىياتنىڭ قاراڭغۇ تەرەپلىرىنى ئۆز ئىجادىيەتنىڭ يالقۇنلۇق نۇرى بىلەن نۇرلاندۇردى.

مەن ئۈمىدۇزار شائىرىمىز شانىياز كەپلەنىڭ ئەدەبىي ئىجا. دىيدەت ئىشلىرىغا تېخىمۇ زور ئۇتۇقلارنى تىلەش يۈزسىدىن ئۇنىڭ بىر قىسىم شېئىرلىرىنى تاللاپ «قۇياش قىزى» دېگەن بۇ شېئىرلار توپلىمىنى نەشرگە تەييارلاشنى توغراتاپتىم. ئە-شىنەمەنلىكى، بۇ شېئىرلار توپلىمى شانىياز كەپلەنىڭ بۇنىڭدىن كېيىنكى ئىجادىيەت ئىشلىرىغا تېخىمۇ داغدام يول ئېچىپ بې-رىش بىلەن بىرگە، كەڭ ئوقۇرمەنلەرنى تاجىك مەدەننېيىتىنى چۈشىنىش، تاجىكلار ئولتۇراقلاشقان تاشقۇرغاننىڭ تەبىئىي گۇ-زەل مەنزىرىسىدىن يىراقتا تۇرۇپ ھۇزۇرلىنىشتەك ياخشى پۇر-سەتلەر بىلەن تەممىن ئەتكۈسى.

روزى گۈلباي

مۇندەر بىجە

1	تاجىك قىزى
3	بىر دەستە مەرۋۇي
5	دىيارىم
6	قەلب ئىزهارى
7	كېلىمەن
8	لەۋزىمنى ئاقلايمەن
9	قوش يۈرهەك
10	باھار جىلؤسى
11	كەلدى شاۋگۇن
13	ياز
14	جهڭچى سۆيگۈسى
15	ۋەتهن ئىشقىدا
16	كۈلىمەن
17	قىزىم ۋە چېچەك
18	سالام يۇرتۇم
21	ئىشچى ناخشىسى
22	ۋەتنىم
23	قويىچىمەن
24	سېخىنلىم
25	جهڭچى قەلبى
26	ئىجادكارغا
28	شائىرغا مۇھەببەت
29	باھار
30	بەختىyar خەلقىم

31	باھار شادلىقى
32	كېپىنەك
33	رەسمم سىزىمەن
34	يۇرەك تامچىلىرى
35	لەۋز قىل
36	بەزىلەر
38	مېنىڭ جاۋابىم
39	قەيسەر مالچى
41	ئۇ شۇنداق جاپاکەش
43	بۈگۈنكى كۈنۈمەدە
44	سوتتەك ئاق
45	پامىر كۆپىلىرى (سېكىل)
45	گۈزەل تاشقورغان
46	تاشقورغان دەرياسى
46	يایلاقتىكى ناخشا
47	ھۆسىنىڭگە نۇر سېپەر ئاللىۇن رەڭ قۇياش
48	مەلىكە بۈلاق
49	مۇقەددەس خىسلەت
50	پامىر ئوغلىمەن
51	پامىرغا مۇھەببەت
52	قەلب كۆيى
53	بالىلىق چاغلار
60	تەبئەت شۇ قەدەر سېخىي - گۈزەلسەن
61	يالغانچىلىق - پەسکەشلىك
62	ئۆكۈنۈش
64	قالار مەندىن يادنامە

66	چۈچۈك تۈيغۇلار
68	يىكىرمە ياش
70	قۇياش قىزى
71	مۇۋەشىشەھلەر
71	جۇپ ئوغلانىم
73	يەتتە زات
82	باغ ناخشىلىرى
82	باغ
83	باغۋەن
84	كۆچەت
85	سەيلىگاھ
87	ناخشا تېكىستلىرى
87	سەن ئۆزۈڭ
87	سايرىتىپ راۋابىمىنى
88	ۋەتمەن قويىندا
89	دەۋرىمىز گۈزەل - پارلاق
90	گۈزەل پامىر
91	تاغ ئوغلانى
92	گۈلسۈرەت
93	سالام سىزگە مۇئەللەم
94	گۈزەل ياشلىق
94	كۈيەلەيمىز باهار - يازنى
95	قوبۇل ئەتكىن سالامىمنى
96	چوپان قىز
97	زەرەپشان
98	ئانا يۇرتۇم بۇرمىسال

99	ئاق چېچەك
100	غۇنچىلار ئاۋازى
100	مەكتەپ گۈزەل
101	كتابنى مەن دوست تۇتۇم
102	بۇلبۇل بولۇپ سايىرىدىم
103	پەنگە يۈرۈش قىلايلى
104	كېلىڭىچى دوستلار
105	بىز ھەر مىللەت ئۆسمۈرلىرى
108	مەكتەپ بېغىدا
111	رۇبائىيلار
119	تۈيۈقلار

تاجیک قىزى

خۇشروي قىز ئىشقىڭدا يۈرىكىم ئاتەش،
قەلبىمنىڭ قېتىدىن تەسۋىرلەي سېنى.
ۋە لېكىن ئىقرارمەن قەلىميم ئاجىز،
شۇڭلاشقا كەچۈرگىن گۈزەل قىز مېنى.

بېشىڭغا ياراشقان كۆلتاڭمۇ^① گۈلدەك،
دېلىمغا زوق بەرگەن جۇپ كۆزۈڭ ئويناق.
قىيىزىل ئاناردەك مەڭزىڭ، لەۋلىرىڭ،
پاك ئىشقىم سەن ئۈچۈن ماڭمىدەك قايىناق.

چىرايىڭ، هۆسنىڭنى گۈزەل دېمەيمەن،
دېگىننىم پاك ۋىجدان، قەلبىڭمۇ گۈزەل.
بارىڭنى ئاتىدىڭ ۋەتەن - ئەل ئۈچۈن،
شۇڭا سەن ھەممىنىڭ تىلىدا غەزەل.

كۆكسيڭدىن چۈشمەيدۇ شان - شەرەپ گۈلى،
سەن دائم ھەئىشتا ئالدىدا بولغاچ.

① كۆلتا - تاجىك خوتۇن - قىزلىرىنىڭ باش كىيىمى.

قىشمۇ ياز ئوخشاشلا تمر تۆكۈپ ئىشلەپ،
ئەمگەكى ئۆزۈڭگە يېقىن يار تۇتقاچ.

ئۆرلىگىن كۈنسىرى يۈكسەك پەللىگە،
«ئىشچان قىز» شەرەپلىك نامىڭنى ساقلا.
تارتىساڭمۇ مىڭ جاپا ۋەتەن ئىشقىدا،
كۈرەشتە دائىما بۇرچىڭنى ئاقلا.

ئاخىرقى ئۆمىدىم چېۋەر قىز سەندىن،
پاك دىلىڭ - قەلبىڭنى بەرگىن سەن ماڭا.
سەن ئۆزۈڭ ئەمگەكچان ھەم گۈزەل بولغاچ،
بۈرىكىم قېتىدىن كۆبۈم مەن ساڭا.

مەنمۇ ھەم پەرھادتەك بىلىم شەيداسى،
تۈرىمەن كۈرەشتە قەتئىي تاقابىل.
بۇ يۈرەك سۆزۈمنى قوبۇل قىل جانان،
بىرگە شان قۇچۇشقا ئىشەنچىم كامىل.

بىر دەستە مەرۋۇي

سۆيىگىنىم - ئامىرىقىم، گۈزەل يايلاقتىن،
ئەۋەتكەن سوۋەغىنى تاپىشۇرۇپ ئالدىم.
ئەۋەتكەن سوۋەغىسى - بىر دەستە مەرۋۇي.
ئەزىزلىھ پۇرىدىم، قويىنۇمغا سالدىم.

شۇ گۈزەل دىيارىم يايلاق قويىنىدا،
تونۇشۇپ سىناشقانىدۇق ئىككىمىز.
ئەمگەكتە كۈنسېرى قۇچۇپ شان - زەپەر،
شۇ چاغدا چىڭىغان سۆيىگۇ، ۋەدىمىز.

مەن كەتتىم مەكتەپكە - بىلىم يۇرتىغا،
يارىمنىڭ شەرتىنى يۈرەككە تېڭىپ.
ئۇ قالدى يايلاقنىڭ بولۇپ بىر گۈلى،
ۋەتەننى، خەلقنى ئەڭ ئەلا بىلىپ.

ئېھ، يارنىڭ قەلبىنى چۈشەندىم قايتا،
مەقسىتى چارۋىدىن مول ھوسۇل ئېلىش.
يايلاقتا قىشۇ ياز پەرۋىش قىپ مالنى،
ئىقبالنىڭ يولىغا مەھكەم ئۇل سېلىش.

بېغىشلەپ كۈچ مائى ئاشۇ مەرۋۇيگۈل،
مەكتىپىم قويىندا قۇچتۇم شان -زەپەر.
كېچىنى ئۈلەپ مەن، تىنماي ھەركۈنگە،
ئەجريمىدىن ئىجادىم ئاشتى شۇ قەدەر.

ۋەتهنگە ساپ تەردىن توتساق گۈلدەستە،
شەرەپنىڭ گۈلىنى تاقايىمىز شۇ چاغ.
يېتىمىز ئارزونىڭ ۋىسالىغا ھەم،
بەرگەن چىن ۋەدىنى ئاقلايمىز شۇ چاغ.

دیارىم

دیارىم ھۆسنىگە زەپ ھۆسن قوشقان،
ئاسمانى تىرەجەپ تۈرغان تاغلىرى.
كاڭكۈكىنى، بۇلبۇلنى مەھلىيا قىلغان،
يۇرتۇمنىڭ جەننەتكە تىمىسال باغلىرى.
پىچىرلار بەھۇزۇر قىز- يىگىت خۇشال،
گۈلباغدا ئۈچراشقان گۈزەل چاغلىرى.

قەلب ئىزهارى

گۈل شىرىنىسى شورىغاندەك كېپىنەك،
يار لېقىنىڭ شىرىنىسىنى شورىدىم.
ئەزىز بىلگەچ مەرۋۇيدىنەم سېنى مەن،
چىن دىلىمدىن، مېھرىم بىلەن پۇرىدىم.

تونۇشقاڭ بىز باھار پەسلى گۈللۈكتە،
مۇڭداشقان تۇق سوتتەك ئايىدىڭ كېچىدە.
قاراپ بىزگە كولگىنىدە كۆك قىزى،
چۆككەندىدۇق شېرىن خىيال ئىچىگە.

ئىزهار قىلغاندىم شۇ چاغ سۆيگۈمنى،
ئىككى قوللاپ تۇقانىدىڭ يۈزۈڭنى.
ماڭا شۇ چاغ بەرمىگەنتىڭى نەق جاۋاب،
لېكىن مەندىن قاچۇرمىدىڭ كۆزۈڭنى.

شۇ ئۆمىدته باغانلىدى چىڭ رىشتىمىز،
جەڭىگە چۈشتۈق تۈرۈپ يەڭىنى - بىلەكىنى.
غەللىبىسىرى قۇچتۇق يېڭى شان - زەپەر،
پوكۇپ دىلغا يېڭى ئازىز - تىلەكىنى.

تەرىمىزدىن دىيارىمىز بوب گۈلباڭ،
شېرىن ۋىسال ئازىزۇسغا يەتتۇق بىز.
ساپ مۇھەببەت جامىدا لىق مەي ئىچىپ،
ئىقبال - مۇراد مەنزىلىگە يەتتۇق بىز.

كېلىمەن

كۈلەتتۇق ئاجايىپ شادلىنىپ جىنىم،
قىيغىتىپ گۈلشەنە، يايلاقتا، تاغدا،
نه تاغكى، گۈل ھىدى ئىپار پۇرغان،
دىللارغا زوق بەرگەن ئالمىلىق باغدا.

ئۇ كۈنلەر سېيماسى قالدى ئالبوم بوب.
ۋەتتىنىم چاقىرىدى، چېڭىرىغا مېنى.
من كەتتىم پەرماننى تېڭىپ يۈرەككە،
كېلىرمەن خۇشال قال گۈلۈم دەپ سېنى.

ئۈمىدىڭ چېڭىدا من بىلەن بىلە،
نىڭارىم كەتتى دەپ چەكمىڭىن پىغان.
كېلىمەن كۆت مېنى، كۆت مېنى چوقۇم،
ئېلىمچۇن قازىنىپ شۆھەرت، شەرەپشان.

لەۋزىمنى ئاقلايمەن

قالدى ئارتتا ئەبەدكە،
باللىقىم - شاشلىقىم.
ئۆتەر ئەمدى مەنىلىك،
مېنىڭ گۈزەل ياشلىقىم.
بۇگۇن يېڭى زامانغا،
ئۇمىدىلىك كۆز تاشلىدىم.

ئۆگىنىمەن ياشلىقتا،
قەدىرلەپ پەن - بىلىمنى.
شان قۇچىمەن ئەجىمىدىن،
گۈللىتىمەن ئېلىمنى.
ئاقلاشقا بۇ لەۋزىمنى،
باغلىدىم چىڭ بېلىمنى.

قوش يۈرەك

هوسۇل ئالدى بۇ يىل يەنە روشەنگۈل،
قوغۇن - تاۋۇز، ئارپا - بۇغداي، قوناقتىن.
ئۇنىڭ سۆيگەن يارى ئىلغار پادىچى،
تىزدى دەستە مەرۋۇي گۈلنى يايلاقتىن.

قوش يۈرەكلەر ھاياجانغا چۆمۈلدى،
کۆرۈپ شەرەپ سەھنىسىدە ئۆزىنى.
ھەممە ئۇنى مۇبارەكلەپ، ئالقىشلاپ،
سۆيۈنۈشتە تىكتى نۇرلۇق كۆزىنى.

قوش يۈرەكلەر ئىشق تولغان كۆزىدە،
قېنىشماستىن بىر-بىرىگە بېقىشتى.
مول ھوسۇللىۇق كۆزدە قىلىپ قوش توينى،
قىزىلگۈلنى كۆكىرىكىگە تاقاشتى.

باھار جىلۇسى

ئەجەب جىلۇھ قىلىپ كەلدى نەۋ باھار،
يۇمىشىدى يەرلەر، ئېرىدى مۇز-قار.

سوپسۇزۇك سۇلار چاچرىتىپ ئۈنچە،
ناخشا ئېيتىدۇ يېقىملىق شۇنچە.

بېرىپ ئېتىزغا قىز-ئوغۇل خۇشال.
چاچماقتا ئۇرۇق، يەرگە بىمالال.

ئۇلار ئاتلاندى بېيگە - چېلىشقا،
گۈل تاقاپ خۇشال، گۈلتۈي قىلىشقا.

باھار شامىلى سۆيگەندە يۈزنى،
گۈزەل ۋادىلار چاقنىتار كۆزنى.

كەڭرى يايلاقلار بولدى چىمەنزار،
خۇددى گىلەمەدەك ھەممە ياق رەڭدار.

باھار نۇرىدا كۈلدى قىزىلگۈل،
گۈللەر ئىشقىدا سايىرىدى بۈلبۈل.

كەلدى شاۋگۇن

(تاجىكلارنىڭ ئەنئەنسىي بايرىمى -
شاۋگۇن باهار بايرىمىغا بېغىشلايمىن)

پەرۋاز ئەيلەپ تۇرنىلار تالىڭ سەھەر كەلدى،
شاۋگۇن^① ئاتلىق گۈزەلدىن خۇش خەۋەر كەلدى.

شاۋگۇن كەلدى، چىچى تال - تال مەيگۇن^② كەلدى
چىچىپ ئەنبەر، دىلەرەبا يار - دىلەر كەلدى.

شاۋگۇن كەلدى كەڭ تەبىئەت ياساندى ئۆز،
شائىر ئۈچۈن نادىر ئىلھام، كەۋسەر كەلدى.

شاۋگۇن كەلدى، قوللاردا مەي گولگۇن كەلدى،
شاۋگۇن بىلەن ئىچكەن مەي، بال ھەسەل كەلدى.

قوتلۇقلاشچۇن بايرامنى شاد بەزمە قۇرۇپ،
ئەدib، شائىر جەم بولۇپ، سەر-بەسەر كەلدى.

شاۋگۇن ھەققىدە ئاختۇرغاندا تارىخ بېتىنى،
روداكىدىن^③ « نەۋۇزىنامە » ئەسەر كەلدى.

① شاۋگۇن - نەۋۇز.

② مەيگۈن - قارا.
③ روداكى - 848 - (954) تاجىك شائىرى، تاجىك كلاسسىك
ئەدەبىياتنىڭ ئاساسچىسى، پارس شېئىرىيەتتىنىڭ ئاتىسى. ئۇ ئۆمرىدە 20
مىڭ مىسرادىن ئارتۇق شېئىر يازغان بولۇپ، ۋەكىللىك خاراكتېرىلىك
شېئىرىدىن «ندۇرۇزىنامە» ناملىق شېئىرى ھازىرغا قىدەر ساقلىنىپ
كەلمەكتە.

ياز

تاڭدىكى نۇرلۇق قۇياشتەك پارلىغان دەۋراننى ياز،
جەڭ - چېلىشقا ئۇندىگەن پۇتمەس ئېسىل پەرمانىنى ياز.
جەڭ - چېلىش قايىماقلىرىغا چۈشتى مىڭلەپ يىگىتلەر.
كۈچ - قۇۋۇتەت، غەيرەتكە تولغان بۇ چېۋەر مەردانى ياز.
چۆمدى نۇرغا تاغ - ئېدىرلار، بولدى پامىر گۈلچىمەن،
يايىدى تەنلەر ئاجايىپ، بۇ چىمەن بostانىنى ياز.
كەڭ قۇچاق ئاچتى بىلىم، گۈلشەنەمىز بىزگە مانا،
ئىچىمىز شەرىيەت بىلىمدىن، بۇ يېڭى ئىمکانىنى ياز.

جەڭچى سۆيگۈسى

ئاجايىپ شوخلىشىپ كەلگەنتۇق بىر چاغ،
ئىككىمىز سىرىدىشىپ شۇ گۈزەل باگدا.
ئېچىلغان خۇش پۇراق گۈللەر تۈۋىدە،
ھەقىقىي چىن سۆيگۈ بولغانلىقى پەيدا.

سەن بىلەن خوشلاشتىم، كەتتىم چېڭىراغا،
قالىمىدىم قاتاردىن ئۆزۈن سەپەردىن.
ۋەتىنىم - يۇرتۇمغا بولغاچ ئەقىدە،
قورقۇمىدىم زادىلا خېيىمەتەردىن.

كۆز يۇمۇپ ئاچقۇچە ئۆتتى تالاي يىل،
شهرەپلىك ۋەزىپەم بولدى ھەم ئادا.
كۆكسۈمىدە جىلۇھ قىپ شان - شهرەپ مېدا،
ياندىمەن ھاياجان ئالقىشلار ئارا.

قەلبىمىدە بىر ئاززو، يارىمما شۇنداق،
شهرەپلىك نام بىلەن چىقسا ئالدىمغا.
كۆرۈشىم خۇشاللىق ئىلکىدە شۇ چاغ،
سۆيىمەن قايتىلاپ بېسىپ باغرىمغا.

ۋەتەن ئىشقىدا

كۆز ئېچىپ قويىنۇڭدا بولدۇم بىر يىگىت،
پەپىلەپ ئۆستۈرىدىڭ مېنى جان ۋەتەن.
مەدھىيىلەش بىر ئۆمۈر مۇقەددەس بۇرچۇم،
چۈنكى پاك سوت ئەمگەن باتۇر ئوغۇلۇڭمن.

ۋەتەن دەپ نامىڭنى ئالغاندا تىلغا،
قەلبىمەدە جۇش ئۇرار شادلىق-ئىپتىخار.
دۇنيادا تېپىلماس سەن كەبى ئانا،
ياشايىمەن قويىنۇڭدا دائمىم بەختىيار.

بايلىقىڭ تۈگىمەس، تەرىپىڭ پۇتمەس،
تۇپرىقىڭ گۆھەر دۇر، تاشلىرىڭ ئالتنۇن.
ھەر گىياھ، سۇلىرىڭ ئابىھا ياتتۇر،
ئىشقىڭدا كۆيگەنەن بولۇپ ئوت-يالقۇن.

گۈللەرگە ئورايىمەن ھۆسىنىڭنى ۋەتەن،
ئىجادىم بېغىدىن تىزىپ گۈلدەستە.
سايرايىمەن بىر ئۆمۈر ئىشقىڭدا سېنىڭ،
خۇشناۋا بۇلbulalar بىلەن بەس - بەستە.

بىر قەيسەر يىگىتىمەن سۈنماس ئىرادەم،
مېھرىڭدىن كۈچ ئېلىپ، ياشايىمەن ئەبەد.
ئەي ئانا مېھربان، شەپقەتچىم ۋەتەن،
بىغۇبار قويىنۇڭدا يايрайىمەن ئەبەد.

كۈلىمەن

قاقاقلاب كۈلىمەن، كۈلىمەن دوستلار،
پامىرنىڭ باغرىدا ئاچتى گۈل - چېچەك.
دىللار شاد يايىدى، چىمەنزار ئارا،
ئاشماقتا ئەمەلگە ئاززۇيۇ تىلەك.

توي بۈگۈن پامىدا، قىزىدى بەزمە،
ھەر مىللەت خەلقى مېھربان شۇنچە.
تەر تۆكۈپ ئەجىرىدىن چەكتى نەقىش - گۈل،
باغرىدا ئېچىلدى بولۇپ بىر غۇنچە.

سەرىكىوي^① دىيارىم چۆمدى شادلىققا،
يېقىمىلىق نېيىگە تەڭكەش داپ، راۋاب.
ئۈپۈقتىن چېچىلدى قىپقىزىل شولا،
جەڭگىۋار ئوتتۇز يىل تويۇڭنى قۇتلاپ.

ھۆر زامان گۈل چەكتى زەر قەلم بىلەن،
جۇلالار چېھرىڭدە گۈزەل نەقىشىڭ.
بېغىشلاپ نەزمەمنى تويۇڭغا پامىر،
بولاي مەن سېنىڭ چىن دوستۇڭ - سەبدىشىڭ.

^① سەرىكىوي - تاشقۇرغاننىڭ بۇرۇنقى ئاتىلىشى.

قىزىم ۋە چېچەك

باغقا كىردىم، پەسىلى گۈلباھار.
باھار پەيزى دىللارغا ياقار.
چېچەكلىگەن ئۆرۈك، ئالمىلار.
شوخ كۆڭلۈمنى ئۆزىگە تارتار.

پاھ يۈرىكىم كۆكىرەككە پاتماي،
چېچەكلىرگە قارايىتتىم شۇ دەم.
«ئۈزۈپ بىرگىن ئالما - چېچەكتىن».
دېدى ئوماق قىزىم شەھىدەم.

دېدىم كۆلۈپ قىزىمنى بەزلىپ:
«ئاشۇ چېچەك سېنىڭدەك سەبى.
ئۈزۈپ بىرەي ئالما - ئۆرۈكتىن،
پىشقان چاغدا گويا بال كەبى».

ئەركە قىزىم كۆندى سۆزۈمگە،
شوخ قارىدى ھەربىر چېچەككە.
بىر كۈنلەردە ئۇنى غايىسى
يەتكۈزىدۇ چوقۇم تىلەككە.

سالام يۇرتۇم

سالام ساڭا،
ئانا يۇرتۇم.
سېنى كۈيىلەش،
مېنىڭ بۇرچۇم.

بېرىپ ئاق سوت،
باقتىڭ مېنى.
شۇقا ئانام،
دەيمەن سېنى.

گۆددەك چېغىم،
بەڭۋاش ئىدىم.
ئويۇن بىلەن،
ھەمداش ئىدىم.

دەيتتىڭ ھەر ۋاخ:
«تېزىرەك چوڭ بول!
تېپىپ ئەقلى،
ئىشتى ئوڭ بول.»

قەددىم شەمىشاد،
بولۇپ ئۆستۈم.
تosalغۇنى
ھەر چاغ بۆستۈم.

ئەمدى يەتتىسم،
ئەقلىمگە مەن.
خاتىرچەم بول،
جان ئانا سەن.

كۆزگە سورەي،
تۈپرىقىڭنى.
پەرۋىشلەي گۈل -
ياپىرىقىڭنى.

بۇ يولدا گەر،
كەتسە باشىم.
تۆكۈلمەس ھېچ،
مېنىڭ ياشىم.

سېنىڭ ئۈچۈن،
جېنىم پىدا.
ياۋغا كۆزۈم،

گويا ئوقيا.

يۇرتۇم سېنى ،

گۈللىتىھى شاد.

قوينۇڭ بولسۇن ،

ياشناپ ئاۋات.

مەن جىگەرلىك ،

باتۇر ئوغلان.

ياۋغا قارشى ،

بىر پالۋان.

سالام يازدىم ،

مەن تىلەكتىن.

ساڭا سادىق ،

چىن يۈرەكتىن.

ئىشچى ناخشىسى

ئانا ۋەتمەن قويىندا،
بەختى كۈلگەن ئىشچىمەن.
ئاتاپ ئەلگە بارىنى،
يەڭىنى تۈرگەن ئىشچىمەن.

غەمگۈزۈرىم پارتىيەم،
نۇرى بىلەن كۈلەرمەن.
كۈيلىش ئۇنى بۇرچۇمدۇر،
جاسارەتكە تولدوْمەن.

«تۆتلىشىش»نىڭ يولىدا،
ئىشلەپ ساپ تەر تۆكىمەن.
پارتىيەمنىڭ سۆزىنى،
دىلغا مەھكەم پۈكىمەن.

ئىنقىلاپنىڭ يۈكىنى،
ئارتىسا ماڭا قانچىلاپ.
كۆتۈرىمەن شادلىنىپ،
ئالغا چوڭ قەدەم تاشلاپ.

بۇ ۋەددەمنى ئۇنتۇماي،
دىلدا مەھكەم ساقلايمەن.
ۋەتنىمىنىڭ، خەلقىمىنىڭ،
ئۇمىدىنى ئاقلايمەن.

ۋەتىنىم

شان - شەۋكىتىم، ئىپتىخارىم ۋەتىنىم،
دىلدا يانغان نۇر چىراغىم ۋەتىنىم.
غەمگۈزاريم، ئالڭ - ئىدرىكىم ۋەتىنىم،
جانجانىم، پاسبانىم ۋەتىنىم.

سېنى خەۋپ باسقاندا، سەن تۈغۈلۈپ،
كەڭ ئالەمگە يۈزۈڭ ئاچىتىڭ ۋەتىنىم.
سەندە باھار، سەندە ھايات ياشىنىدى،
قەلبىمىزگە نۇرۇڭ چاچىتىڭ ۋەتىنىم.

ئەلگە بەخت، مېھر - شەپقەت ئېپ كەلدىڭ،
كۈچ - مادارىم، تاجۇتەختىم ۋەتىنىم.
سەن بىلەن تەڭ كەتى بىزدىن قايغۇ - غەم،
سەن بىلەن تەڭ كۈلدى بەختىم ۋەتىنىم.

بىزنى باشلاپ ماڭدىڭ ئۆلۈغ نىشانغا،
ئىلىم بۈگۈن تاپتى كامال، ۋەتىنىم.
ھەممە مىللەت بولۇدق ئىناق - ئىتتىپاق،
بىزگە ئىقبال ئاچتى جامال، ۋەتىنىم.

بۈگۈن بايرام - توپۇڭ بولغاچ ھەممىمىز،
بەزمە تۈزۈپ ئالقىشلىدۇق ۋەتىنىم.
يۈرەكلىرده قايناپ شۇنچە ھاياجان،
بۇ توپۇڭنى قۇتلۇقلىدۇق ۋەتىنىم.

قويچىمن

ئانا ۋەتەن قويىندا.
شاد - بەختىيار قويچىمن .
ۋەتىنىم دەپ ناخسامنى ،
توۋلايدىغان كويچىمن .

ئېڭىز - ئېڭىز تاغلاردا ،
قوي باقىمن قىشمۇياز .
ئەل ئىشقىدا كۆيگەنمن ،
قەلبىم گويا باهار - ياز .

تارتىساممۇ گەر كۆپ جاپا ،
ھۇزۇر - راھەت سېزىمەن .
قوي - قوزىنى ئوتلىتىپ ،
تاغ - دالىنى كېزىمەن .

بۇ جەڭگۈۋار ئىراھەم ،
بوشاشمايدۇ تا ئەبەد .
بۇ ئىشقا مەن باغلىغان ،
چىن دىلىمدىن مۇھەببەت .

سېغىندىم

ئانا يۇرتۇم بۇرمىسال^① يايلىقىڭىنى سېغىندىم،
تاغلىرىڭغا سىغمىغان بايلىقىڭىنى سېغىندىم.
تاقلاب - سەكىرەپ ئوينىغان تايلىقىڭىنى سېغىندىم.
خۇددى ھەسىل سوت - قېتىق، قايىمىقىڭىنى سېغىندىم.

بىر- بىرىگە تۇتاشقان ھېۋە تلىكتۇر تاغلىرىڭ،
گۈل - چېچە كىلە ئېچىلغان زەپ ھاۋالىق باغلىرىڭ.
كەلدى سېنىڭ يۈكىسىلىپ، گۆللەپ ياشناش چاغلىرىڭ،
تىنچ - ئىتتىپاق خەلقىڭى - ئايىمىقىڭىنى سېغىندىم.

كەنت - ئاۋۇللار ياپىپشىل بوسنانلىققا جايلاشقان،
ھەر يىلى ئالغان مول ھوسۇل كۆرسەتكۈچتىن جىق بولغان.
غالىب قىزىل بايرىقىڭ كەڭ ئاسماңغا تاشاشقان،
كەڭ بىپايان تاغ - دالا، سايلىقىڭىنى سېغىندىم.

يایلاقلىرىڭ بەك گۈزەل، مالچى خۇشاڭ سەن بىلەن،
ئالغان ھوسۇل سوت - قايىماق تەڭدۈر شېكىر - قەنت بىلەن.
ماللار ئۈچۈن ئۆسمەكتە يېشىل ئوتلاق نەم بىلەن،
تەنگە قۇۋۇھەت، كۆزگە نۇر، مايلىرىڭىنى سېغىندىم.

^① بۇرمىسال - بىر يېزىنىڭ ئىسمى.

جەڭچى قەلبى

جانىجان خەلقىمگە بولغاچ يولباشچى،
قاقاقلاب كۈلمەكتە بۇيۈك دەۋانىم.
خەلقىمنىڭ پالۋان، قەيسىر ئوغلىمەن،
ئىشقىدا جان بېرىش ئاززو-ئارمانىم.

بۈگۈن مەن جەڭچىلىك خىسىلىتىم بىلەن،
تۈرىمەن چېڭرىدا، كۆزەتتە هوشىyar.
ياۋ ئەگەر قەست قىلسا ئانا دىيارغا،
تىلىشقا كۆكسىنى مەن ھامان تەبىyar.

قورقمايمەن شىۋىرغان، جاپا-مۇشكۈلدىن،
ئەجدادلار ئىزىنى باسىمەن مەغرۇر.
ۋەتىنىم ھەم خەلقىم بولغاچ مەدەتكار،
مېھرىدىن بەخش ئېتىر ماڭا كۈچ-غۇرۇر.

ئاپتاپتا، سوغۇقتا تاۋلىنىپ ھەر دەم،
قوغدايمەن بىر ئۆمۈر ئانا يۇرتۇمنى.
رازىمەن بۇ يولدا توڭولسە قېنىم،
ئاقلىغان بولىمەن شۇ چاغ بۇرچۇمىنى.

ئىجادكارغا

ۋەتەننىڭ قويىندا يايراپ،
ئىجادنىڭ بۇلىقىنى ئاچتىڭ.
گۈزەل ئىقبالغا ئۆرلەشتە،
ئىلىمدىن نۇرىنى چاچتىڭ.

مېڭىپ سەپنىڭ بېشىدا سەن،
يېڭى مەنزىلگە يول ئاچتىڭ.
ئىلىم - پەن كۆكىدە ئەركىن،
قىلىپ پەرۋاز قانات قاقتىڭ.

گېزىت - ژۇرناالدا مەن دائىم،
كۆرىمەن نام - نىشانىڭنى.
يۇرەكتىن ئۇرغىدى ئىلھام،
ئوقۇپ نەزمە - ئىجادىڭنى.

ئىلىم - پەننى سۆيىپ مەنمۇ،
ئىجادىڭغا بولۇپ ھەمدەم.
سېنىڭدەك ئوت بولۇپ ياندىم،
قولۇمغا چىقىتى گاك قەلەم.

ۋەتەننى گۈلگە پۇركەشكە،
يۈرەك - دىلدا قارارىم بار.
بولۇشقا مەن ساڭى شاڭىرت،
ئەقىدە - ئېتىقادىم بار.

شائيرغا مۇھەببەت

شائير بولۇشنى ئارزو قىلىمەن.
لېكىن ئاجىزلىق قىلىدۇ تىلىم.
بىلىم كانىدىن شەرىيەت ئىچىشچۈن،
سوقيدۇ يۈرەك، ئاتەشتۇر دىلىم.

بۈلبۈلغە ئوخشاش قانات قاقيمەن،
باغچىلار ئارا، گۈزەل چىمەندە.
ئاشسا شائىرىلىق ئارزو ئەمەلگە،
ناخشىلار توۋلاپ ئانا ۋەتەندە.

شۇڭى ئوت يۈرەك شائير ئاكىلار،
بولۇر ئۇستازىم بىر ئۆمۈر ماڭا.
ئىلهاىلار ئېلىپ يازىمەن ئەشىار،
باغلاپ دىلىمدىن مۇھەببەت ئاڭا.

باھار

دللارغا ياقيدۇ تەبىئەت ھۆسىنى،
قارىساڭ ھەممە ياق رەڭدار پايانداز.
بەس - بەستە سايرايدۇ خۇش ئاۋاز بۈلىفول،
كەلگەچ خۇشچىرىاي نەۋباھار ھەم ياز.

سوقيدو يۈرەكلىرى شوخلۇق ئىلىكىدە،
ئاجايىپ ياشنىغاج بەختىيار ھايات.
باھاردىن نۇر ئېمىسىپ ياشنىغان جانلار،
ئالقىشلاپ باھارنى قاقىدو قانات.

شۇڭلاشقا كۆڭلۈمىدىن خۇشالىمن ئەجمەب،
باھار دەپ چاپتۇرماقتىمىن قۇرلاردا قەلەم.
قايىتىدىن باھارنىڭ ۋەسلىگە يېتىپ،
ئىجادكار قاتارىغا قويدۇم زور قەددەم.

بۇ قەلبىم خىتابى ئەمەس قۇرۇق گەپ،
كۈيلەيمەن باھارنى ناخشامدا ئەبەد.
چۈنكى ئۇ پەسىللەر كۆرىكى - شاھى،
ئۇرغۇيدۇ دىلىمىدىن ئائىا مۇھەببەت.

بەختیار خەلقىم

ئانا ۋەتهن بەخت قويىنىدا،
ياشايىدۇ شاد بەختیار خەلقىم.
خەلقىم سادىق ئانا ۋەتهنگە،
شۇڭا كۈلدى، ياشىنىدى بەختىم.

«ۋەتىنىم» دەپ ئۆملۈكتە خەلقىم،
قىلىپ كۈرەش يورۇقلۇق ئۈچۈن.
بېغىشلىغان جانىي ۋەتهنگە،
ئۆمۈر بوبى قەلبىدىن پۈتۈن.

مەنمۇ چېۋەر خەلقىم قاتارى،
گۈللىتىمن ۋەتهننى، ئەلنى.
ۋەتهن ئۈچۈن ئوتقا، دېڭىزغا،
كىرسەم شەرەپ، باغلىدىم بەلنى.

باھار شادلەقى

باھار پەيزى ئەجەب ياخشى،
كۆكمەردى، گۈللەدى چۆللەر.
باھاردىن نۇر ئېمىپ ياشناپ،
ئېچىلدى رەڭمۇ رەڭ گۈللەر.

تۈمەن بۇلبۇل ناۋا قىلدى،
كۆيۈپ گۈل ئىشقىدا تىنماي.
ئاڭا جور بوب يىگىت - قىزلار،
مۇقامدىن توۋلىدى ھاي - ھاي.

باھار پەيزىن قىلىپ ئۆركەش -
ياساپ تارىم، زەرەپىشانمۇ.
باھار تويى ناۋاسىغا،
تولۇپ پامىر، تىيانشانمۇ.

باھار پەسلى، ناھار پەسلى
جىمى شائىرغا ئىلها مدۇر.
باھار دەپ كۈيلىرىم ياخراق،
شېئىر، ناخساكى نەزمەمدۇر.

كېپىنەك

گاهى ئېگىز-پەس ھاۋانى يېرىپ،
باڭلاردا پەرۋاز ئەيلەر كېپىنەك.
گۈللەر شىرنىسىن شورىشى بىلەن،
تۈگەيدۇ شۇئان ئۇندىكى تىلەك.

ئاتىغان پۇتون بارلىقىنى ئۇ،
باھار پەسىلەدە رەڭمۇرەڭ گۈلگە.
قىزىلگۈل ئۈچۈن بەرسىمۇ ئۇ جان،
زىنەار مەن ئۇنى قىلىمايمەن ئۈلگە.

ۋەتەندۇر ئانام، مەن باتۇر ئوغلان،
ئىشقىمنى پۇتون ئاڭىلا بەرگەن.
ئايىرمایمەن ھېچ پەسىلنى - يىلىنى،
بارلىقىم ۋەتەن دەپ ئوت بولۇپ كۆيگەن.

رهسم سىزىمەن

ئىلهايمىم ئۇرغۇيدۇ دولقۇنلار ياساپ،
يېنىمدا تۇرىدۇ رهسىم دەپتىرىم.
هَاياجان ئىلكىگە چۆمىدى يۈرىكىم،
ئۇچىدۇ كۆك يېرىپ خىيال كەپتىرىم.

ۋەتهنىڭ مۇقىددەس گۈزەل ھۆسنىنى،
ئەندىزلىپ، گۈل چېكىپ رهسىم سىزىمەن.
ئەجىمدىن تەر تۆكۈپ شۇ نىيەت بىلەن،
بىپايان تاغ - دەريا، چۆللەر كېرىمەن.

دۇنيادىن ئۆتتى كۆپ ئىنژىنېر - شائىر،
قالدۇردى ئىشىدىن بىزلمەرگە مىراس.
شۇ مىراس كۆزگە نۇر ھەم دىل چىرىغى،
 قولۇمدا شۇ قامۇس بارلىقى ھەم راس.

مېنىڭمۇ ئاززویۇم ۋەتمەن، خەلقىمگە.
ئىجادىم بېغىدىن تۆھپىلەر قوشۇش.
بىر ئۆمۈر تەر تۆكۈپ قورقماي جاپادىن،
سەنئەتنىڭ كۆكىدە ھارماستىن ئۇچۇش.

يۈرەك تامچىلىرى

1

چايالنىڭ زەھىرى بار، ئۇرىدۇ نەشتىر،
چاقىدۇ بەزىلەر چايالدىن بەتتىر.
قەلبىنىڭ يارىسى ساقايىمايدىكەن،
ئادەمەدە تاكى شۇ ئۆلگەنگە قەدەر.
شېكەر بەر دەپ تۇرسالىڭ زەھەر بېرىدۇ—
بەزىلەر، پەخەس بول، ئەيلىگىن ھەزر.

2

دوستلارنىڭ يۈركى تۈرگاي بېجىرىم،
يۈرەككە دەز چۈشىسە ساقايتماق قىيىن.
تىغلارنىڭ زەخمىسى ئېغىر ۋە لېكىن،
ساقىيىپ پۇتىدۇ ئاي يىلدىن كېيىن.
كۆڭۈلنىڭ يارىسى ساقايىماس ھەرگىز،
سالدۇرغان رەملەرمۇ ھامان بىر تىيىن.

3

ئىللەتتىن ئاي يۈزلىر سوّرۇن ۋە بەتتىر،
قىلىدۇ يارەنلەر ئۇلاردىن ھەزر.
گۈللەرنىڭ دېغىنى تېرەر كېپىنەك،
هارام شاخ يېنىغا قويغۈلۈق شەمشەر.
چاڭلارنى ئېرىتىر قەترە—قەترە سۇ،
يېشىننىڭ كەينىدىن باغلارمۇ ئەختىر.

لهۋز قىل

بىر نىگاھ ئەتسەڭ نىگارىم،
نە نېمەڭ كەم بولغۇسى.
سەن ئۈچۈن ئاتەشته كۆيۈم،
ئوتلارغا ئالىم تولغۇسى.
زورىيار قامەت چىنارىم،
كۆيىگەنسىرى يوق سولغۇسى.

زوق بىلەن باقسام ھاماھ،
گۈل بەدەن، ھۆسنىڭگە مەن.
سۈپىسۈزۈك چەشمە بولاقتەك،
ئوت پۈركىگەن كۆزۈڭگە مەن.
چىش يېرىپ بىر سۆزلىسىڭ،
قۇربان ئىدىم ئۆزۈڭگە مەن.

سەۋادايىمەن ئاشىق بىتاب،
ئاشىقلىقىم ئايىان ساڭا،
يۈرىكىم، قەلبىم قېتىدىن،
سۆيىگۈلەر بایان ساڭا.
يەنلا دەيمەن شۇنى،
بىر لهۋز قىل، سۆزلە ماڭا.

بەزىلەر

«بەزىلەر»نى تارتىپ سۈرەتكە،
چىن دوستلارچە قاتىمىم قوشاققا.
كۆرۈپ يامان ئىللەتليرىنى،
ئىگە بولسۇن دەيمەن ساۋاقدا.
تۈزەتمىسى ئاشۇ ئىللەتنى،
قالار ئاچچىق ھەجۋى - تاياقتا.

تەخسىكەشلىك ھۇنىرى بىلەن،
خۇشامەتتە كاتتا بەزىلەر.
ھىيلە بىلەن ئۆتكۈزۈر كۈنىنى،
تۈلکىدىن قۇۋ - مەككار شۇ قەدەر.
خۇشامەتتە كاتتا بەزىلەر،
قاچانغۇچە ئاشۇنداق يۈرەر؟!

«تەبەسسۇم»دا يۈرەر بەزىلەر،
سالىمساڭمۇ سەن ئاڭا نەزەر.
بىلەك بولساڭ خۇي - مىجمەزىنى،
راست كۈلمەيدۇ، تېڭى ھىلىگەر.
ھېجىيىپلا يۈرگىنى بىلەن،
يەڭ ئىچىدە ساقلاقلۇق خەنچەر.

«كۈلۈشى» دە باشقىچە مەنە،
ئىچىدە لىق قاينايىدۇ زەھەر.
مۇشتۇمزۇرغا قىلىدۇ تەزىم،
ئاجىزلارغا سانجىيىدۇ نەشتەر.
ئىچىدە لىق قاينايىدۇ زەھەر،
دىلى قارا، تىلى «قەنت - شېكەر».

مېنىڭ جاۋابىم

ۋېلىق-ۋېلىق شوخ كۈلۈپ بىر قىز،
دېدى ماڭا: «سېنى سۆيىمەن.
مېھرى ئىسىق يىگىت ئىكەنسەن،
ئۆمۈر بويى ساڭا كۆيىمەن».

بۇ سۆزىدىن تەمتىرىمىدىم ھېچ،
جاۋاب بەردىم خوش چىراي ئاڭا.
سۆيىگىنىم بار چىن دىلدىن سۆيىگەن،
خۇي، مىجەزى يارغان ماڭا.

سىناشقان بىز ئەمگەك قويىندا،
ئۇنىڭ بىلەن كۈلۈپ سىردىشىپ.
سۆيىگۈ ئوتى تۇتاشقان بىزگە،
مەڭگۈلۈككە ۋەددە بېرىشىپ.

ئەي جانان قىز شەپقىتىڭ چوڭقۇر،
كۈڭۈل بۆلمە ئارتۇقچە ماڭا.
سۆيەلمەيمەن مەن سېنى بىلگىن،
شۇدۇر مېنىڭ جاۋابىم ساڭا.

قەیسەر مالچى

پامىر ئوغلى – دىلدارنىڭ،
«قەیسەر مالچى» نامى بار.
تىلدا داستان بولغۇدەك،
قۇچقان شەرەپ - شانى بار.

كۆيۈپ مالغا دىلىدىن،
كېچە - كۈندۈز تاغلاردا.
نه ساداسى ياخرايدۇ،
ئەجىر ئەتكەن باغلاردا.

ئىرادىسى گاڭ - پولات،
جۇت - بوراندىن قورقمايدۇ.
كەسىپى مالچى چېڭىردا،
ئەل - ۋەتهننى قوغدايدۇ.

كۆيەر دائىم مېلىغا،
چارچاش دېگەن يات ئائىا.
خەلق ئۇچۇن تەر تۆكۈش،
بېغىشلايدۇ شاد ئائىا.

«قەیسەر مالچى» نامى بار،
شەرەپ گۈلى كۆكسىدە.
چۈنكى يازدى تارىخنى،
شانلىق سەپەر ئۇستىدە.

ئاتىغان ئۇ بارىنى،
«تۆتلىشىش» چوڭ ئىشىغا.
غۇلاچ ئاچقان مەرداňە،
يېڭى ئۇتۇق تېپىشقا.

ئۇ شۇنداق جاپاکەش

جوپىلۇپ يۈرۈپ، كۆزۈڭنى يۈمۈپ،
قارغىمىغىن ئوقۇتقۇچىنى.
تۈپۈق يولدىن، هائىنىڭ لېۋىدىن،
قۇتقۇزار ئۇ سېنى ھەم مېنى.
ئۇنىڭ قىلغان ھەربىر سۆزلىرى،
نۇرلاندۇرار ئەۋلاد قەلبىنى.

قاراپ باققىن قەلبىگە ئەنداز،
ئاپئاڭ چېچى، ئوتلۇق كۆزىگە.
خېلىلا چوڭ بولسىمۇ يېشى،
لېكىن روھلىق، جوشقۇن مەردانه.
كېچە شامدا تەييارلاپ ئۇ دەرس،
ئەۋلاد ئۈچۈن بولار پەرۋانە.

ئوقۇتقۇچى جاپاکەش باغۇون،
گۈلبېغىنى دىلدىن سۆيىدۇ.
پەخرى بولغاچ ھەربىر كۆچەتلەر،
شۇلار بىلەن مەغرۇر يۈرىدۇ.
قىلغان ئەجري بەرگەندە مېۋە،
رازى بولۇپ جىمجىت كۈلىدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇستاز سۆزىنى،
يۈرىكىڭدە ئەبەد ساقلىغىن.
مەشئەل قىلىپ ئۇستاز ئەجرينى،
نادانلىقنى يىراق تاشلىغىن.
ئىنسان بولساڭ سەنمۇ ئەۋلادنى،
مەڭگۈ قۇتلۇق يولغا باشلىغىن!

بۇگۈنكى كۈنۈمde

ئاقارغان چاچلىرىڭ كۆمۈشتەك رەڭدار،
هامان تەڭ كېلەلمەس ئەجريڭگە ھېچكىم.
ئەڭ ئۇلغۇ زاتلامۇ ئەجريڭ مېۋسى،
چۈنكى ئۇ سېنىڭدىن ئۆگەنگەن بىلىم.

خىسىلىتىڭ دىللاردا تىكلەنگەن مۇنار،
ئىپتىخار ئەۋجىدە مۇبارەك نامىڭ.
«ئىنسان روھىنىڭ ئىنژىنېرى» سەن،
يورۇتقان ئالەمنى شەرەپ ۋە شانىڭ.

شاھلىق قەسىرىدە كۆرگەندە سېنى،
شادىلىقتىن قىزىقىش ئىلىكىدە باقتىم.
بېشىمنى ئانامدەك سىلىغاندا سەن،
مېھىرلىك ئىشقىڭىدا دەريادەك ئاقتىم.

ئەي ئۇستاز، قەلبىمىنىڭ چوڭقۇر قېتىدىن،
ئەڭ ئالىي ھۆرمەتتە مەن يازدىم شېئىر.
نەسىھەت - بىلىمباڭ بەرگەچكە مەدەت،
مەن بولۇم بۇگۈنكى كۈنۈمde شائىر.

سوٽتەك ئاق

ئاشماقتا ھەۋىسىم بىر كۆرۈپ سېنى،
ئۇلاشتى سۆيگۈمنىڭ رىشىمىسى ساڭا.
جاۋابىڭ كۆتىمەن، كۆتىمەن چوقۇم،
ئىزهار قىل قەلبىڭنىڭ سىرىنى ماڭا.
بۇ سۆيگۈم ئىزهارى ئەممەستۈر تۈنجى،
كۆتىمەن ئىشەنچتە، كۆتىمەن يانا.

مۇمكىندۇر، يارىماي قالار قامىتىم،
ۋىجدانلىق ئوغلانمەن، پاك قەلبىمگە باق.
شېرىننىڭ ئىشقىدا كۆيىگەن پەرھادتەك،
جان پىدا، ساداقەت-ئەقىدەمگە باق.
يۈرىكىڭ يېرىپ بەر دېسەڭمۇ مانا،
ھۆرمىتىم بىپايان، گويا سوتتەك ئاق.

سۈبھى - تالىڭ ياكىراتسالىڭ زەپەر كۈيىنى،
مەن تەڭكەش قىلىمەن سۆڭەك نېيىمنى.
خىسلەتكە بۈركۈتنى قىلىپ ئەندىزە،
جور قىلىپ ناخشائىغا لىرىك كۈيۈمىنى.
نامىڭ قەلب تۆرىدىن ئالغاچقا ئورۇن،
مەن تۇتتۇم شېئىر قىلىپ سۆيگۈ گۈلۈمىنى.

پامىز كۈيلىرى (سېكىل)

گۈزەل تاشقورغان

پەلەككە بوي سوزغان تىك ئافراسىياب^①،
باغريدا ياتماقتا پەرھاد ئۆستىڭى^② .
چوڭىر^③، قەدىمكى تاش قەلئە^④ بۇيۇڭ،
ئاق شايى سەللىلىك مۇز تاغ چوققىسى·
سېنىڭدە شەرق ھەم غەرب تۇشاشقان،
سەن بۇگۇن ئازادە كارۋان ئۆتىڭى·

كۆك تامان ياخىرسا «گۈزەل تاشقورغان^⑤».
نهقىشتۇر دىللاردا ئۇلغۇوار نامىڭ.
دۇنييانىڭ ئۆگۈزىسى سەن، ئالىمگە مەشهۇر،
مەرمەردەك ياللىرار بايلىقىڭ - كانىڭ.
يۈكىسىلگىن كۈنسىپرى ئالغا باس پامىز،
تارىخنىڭ بېتىدە چاقنىسىۇن شانىڭ.

① ئافراسىياب – تاشقورغان دەرياسىنىڭ شەرقىي تەرىپىدىكى تاغ تىزمىسى·

② پەرھاد ئۆستىڭى – ئافراسىياب تاغ تىزمىسىنىڭ غارىدا پەرھاد قازغان ئۆستەئىنىڭ ئىزى ھازىرغا قەدەر ساقلىنىپ كەلمەكتە.

③ چوڭىر – تاشقورغاندىكى چوڭىر چوققىسى·

④ تاش قەلئە – تاشقورغاندىكى تاش قەلئە·

⑤ «گۈزەل تاشقورغان» دېگەن ناخشا.

تاشقورغان دهرياسي

مهنبييڭ كۆك سۆيگەن قارلىق چوققىلار،
مەۋچ ئۇرۇپ ئاقىسىن چاچرتىپ ئۇنچە.
دولقۇنۇڭ پامىرىنىڭ كۆيىگە تەڭكەش،
زوق بېرىپ دىللارغا يېقىمىلىق شۇنچە.
سەن بىلەن مۇقىددەس ئانا زىمىندا،
ياشايدۇ تائەبەد گۈل-گىياھ، غۇنچە.

تاشقورغان دهرياسى دولقۇنلۇق دەريا،
كۆي قېتىپ ئاقىسىن يىراق - يىراققا.
ئانا يەر، ۋادىلار باغرىنى سۆيۈپ،
ئۇرۇڭنى ئۇرسىسىن چىمەن قىرغاققا.
ياشىنغان سەن بىلەن يەر-زىمىن، كۆكلەم،
ھۆرمەتتە مەن سېنى قاتىم قوشاققا.

يابىلاقىتكى ناخشا

تىڭ ئۇچار تاغ تامان پەرۋازدا بۇركۇت،
تاغلارنىڭ ئىشقىدا قاقيدۇ قانات.

کۆك سۆيپ تۈرىدۇ قارلىق چوققلار.
كىيىگەندەك سېسترا، جەڭچى ئاق خالات.
جىسىدىن كۈج - قۇۋۇھەت بەرگەچكە تاغلار،
سۇرمەكتە تاغلاردا بۇركۇت شوخ ھايات.

كەڭ ۋادا، يايلاقلار، ئارچىزار تامان،
ئاڭلىنار ئۇلار ھەم كەكلىك كۆيلىرى.
بىپايان ئېكىنزار، يايلاقلىرىدا،
ئوتلىشار ئات، كالا، بەڭۋاش قويلىرى.
پادىچى قىز - يىگىت ياخىرىتىپ ناخشا،
بەخت ئىچىدە بولغۇسى كۇردى توپلىرى.

ھۆسنىڭگە نور سېپەر ئالتۇن رەڭ قۇياش

ھۆسنىڭگە رۇق بىلەن فارايىمن پامىر،
قەلبىمده قىزىقىش سۆيگۈ - ئىشتىياق.
خۇش پۇراق باغلىرىڭ، كۆمۈش تاغلىرىڭ،
ھۆسنىڭگە ياراشقان زەر، بېزەك - مونچاق.
ھەر توپاڭ، تاشلىرىڭ زەردىن قىممەتلىك،
بېخىڭدا بۇلدۇقلار ياقۇتتەك بۇلاق.

کۆکىڭدە يۈلتۈزلار قىلىدۇ جەۋلان،
 سېنىڭدە كۈلمەكتە شانبابا^① بۇلاق.
 ھۆسنىڭگە نۇر سەپكەن ئالتۇن رەڭ قۇياش،
 چىن دوستلىق گۈللەرى چاچقان خۇش پۇراق.
 كۈنسىرى يۈكسىلىپ بولغاچ سەن گۈزەل،
 ھۆرمەتتە شەنىڭگە يازدىم مەن قوشاق.

مەلىكە بۇلاق

بۇلدۇقلاب چىقىدۇ يەرنىڭ تېڭىدىن،
 «مۇز تېغىم» باغرىدا مەلىكە بۇلاق^②.
 يەتمىش بەش سېلىتسىيە ھارارتى بار،
 قىشۇ ياز بىر خىللا تۈرىدۇ قايىناق.
 ئون بەش خىل كېسىلگە بولىدۇ داۋا،
 بىمارلار ئۈچۈن ئۇ شىپالىق شۇنداق.

شۇ سەۋەب، بۇ بۇلاق ھەممىگە تونۇش،
 شەرقىتن غەربىكىچە ھەممە بىلىدۇ.
 بولسىمۇ مۇساپە يىراق، جاپا كۆپ،
 دەردىگە شىپالىق تىلەپ كېلىدۇ.
 كېسىلدىن ساقىيىپ قويغان بىمارلار،
 بۇلاققا تەشكىر ئېيتىپ كېتىدۇ.

^① شانبابا – پامىرىدىكى داڭلىق شىپالىق بۇلاق(منىرىال سۇلىق بۇلاق).

^② مەلىكە بۇلاق – تاشقۇرغاندىكى ئارىشاڭ بۇلاق.

مۇقەددەس خىسلەت

كېلىشكەن ئاق تونلۇق مويسىپىت ئوخشاش،
تۇرسىمن قەدىڭنى كېرىپ، ئەي مۇزتاغ.
ئۇستۇڭنى كۈمۈش قار ياپقان بولسىمۇ،
ۋە لېكىن باغرىڭدا چىمەن扎ر، گۈلباغ.

بىلىمەن سەندە بار مۇقەددەس خىسلەت،
ساقلایسىن ۋەتهنى، يۇرتۇڭنى - ئەلنى.
ھەر چوققاڭ گوياكى رەقىپكە خەنجر،
شۇڭلاشقا قار بىلەن باغلىغان بەلنى.

خىسلىتىڭ ئۇلغۇار، تەرىپىڭ پۇتمەس،
سەن گويا مۇستەھكمەن تەۋرىمىس قورغان.
قەد كۆتۈرگەن تاغلىرىڭ گويا سەددىچىن،
ۋەتهنى دۈشمەندىن قوغداب تۇرغان.

قوينۇڭدۇر دۈشمەنگە بىر زىمىستان قىش،
خەلقىڭگە بېرىسىمن ئىللەق ھارارەت.
سەن ئانا ۋەتهنىڭ خىسلەتلىك تېغى،
ئەل قەلبى تۇشاشقان سەن بىلەن ئەبەد.

پامىر ئوغلىمەن

قامەتلىك پامىرنىڭ ھۆسنىگە باقسام،
چوققىدا كۈمۈش قار، باغرىدا باهار.
شوخ قىران بۇركۇتلەر قاققاندا قانات،
جۇش ئۇرار تېنىمەدە مەردىلەك ئىپتىخار.

تەۋرەنمەي چوققىدا تۇرىمەن پوستا،
تۇن ۋە كۈن كۆزلىرىم ئۇيىقىدىن ييراق.
ۋە تەننىڭ ئۆمىدى مېنىڭ ئارزویۇم،
ئاقلاشقا دىلىمدا يانار ئىشتىياق.

تىرىشچان ھەم ئىناق چېۋەر خەلقىمنىڭ.
شاد - خۇرام ئۆسمەكتە ئوغۇل - قىزلىرى.
مۇشەققەت بابىغا بەرگەچ خاتىمە،
قالماقنا ئەجىرىدىن شانلىق ئىزلىرى.

بولغاچقا مەننمۇ شۇ پامىرنىڭ ئوغلى،
قەلبىمە ھېسابىز شادلىق سېزىمەن.
كۈرەشچان ئەجدادىم ئىزىنى بېسىپ،
پامىرنىڭ ھۆسنىگە گۈللەر تىزىمەن.

پامرغا مۇھەببەت

گۈزەلسەن ئەي يۇرتۇم—ئەزىز ماكانىم،
تاغلىرىڭ تەرىپەن ئەزىز ماكانىم،
تاغلاردا قار گۈلى، باغلاردا لالە،
دىماقنى يارغۇدەك خۇش پۇراق چاچقان.
قوينۇڭدا تالىق بىلەن مۇھەببەت كۆپى،
جاراڭلىق ياكىرىغان، پەلەكىنی قۇچقان.

گۈزەل سەن شۇ قەدەر ئەي ئانا يۇرتۇم،
هۆسنسىڭگە قارايىمەن تويماستىن ئەبدە.
بولغاچ مەن سېنىڭكى يۇرت سۆيەر ئوغلوڭ،
جۇش ئۇرار قەلبىمە سۆيگۈ—مۇھەببەت.
ئىپتىخار يار ماڭا سەن بىلەن مەڭگۈ،
تاپىمەن قويىنۇڭدا شان—شەرەپ، نۇسرەت.

قەلب كۈيى

مەن ئەرمەك ئۈچۈنلا يازمايمەن شېئىر،
سوْز ياساپ يالغاندىن قىلمايمەن تەسۋىر.
نام - شۆھەرت ۋە ياكى قەلەم ھەققى دەپ،
تەمە قىپ كۇن ۋە تۇن قىلمايمەن زىكىر.
پەس ھەۋەس خىياللار ئىلکىدە ھەرگىز،
سۇتتەك ئاق قەلبىمگە قوندۇرمائىمەن كىر.

ۋە تەننىڭ بىپايان گۈزەل ھۆسىنىدىن،
ئىپتىخار ئەۋجىدە ئالىمەن ئىلهاام.
كۈيلەيمەن ۋە تەننى، خەلقىمىنى ئەبەد،
قەلبىمە ئۇرغۇيدۇ توڭىمەس ناخشام.
باغرى گۈل ۋە تەننىڭ خەلقى شادىمان -
ئۆتسۈن، دەپ ئويلايمەن سەھەرۇ ئاخشام.

باليق چاغلار

سېغىنىشتا ئۆتتى تالاي ييل،
كەلدىم بۈگۈن ئانا يۇرتۇمغا.
يۇرىكىمده سۆيگۈ دولقۇنى،
گۈلدەستىنى تۇتۇپ قولۇمدا.
ئانا يۇرتىش گۈل - گىياھلىرى،
پاياندار بوب تۇرار يولۇمدا.

چىققىنىدا ئەقلىم بىخ سۈرۈپ،
بىلىم ئىزدەپ كەتتىم يىرافقا.
ياساپ قانات بولۇرمەن ئىگە،
ئۇتلۇق شائىر دېگەن ئاتاققا.
سېغىنىپ مەن هەرقاچان يۇرتىنى،
كۈيلەپ قاتتىم نەزمە - قوشاققا.

يۇرتىنى گۈللەش ئىستىكى بىلەن،
قايتىپ كەلدىم پامىرغا ئۇدۇل.
سۆيۈنۈشته يۈكسەك چوققىلار،
سالامىمنى ئەيلىدى قوبۇل.
بوستانلىقلار - ئورمانزارلىقلار،
ئېيتتى مەرغۇل، ئوينىدى ئۇسسىل.

خۇش كېلىپسەن ئەزىز ئوغلۇم دەپ،
ئاچتى يۇرتۇم ماڭا كەڭ قۇچاق.
ئانام بېسىپ باغرىغا مېنى،
سوّيدى كۆزۈم - مەڭزىمگە ئۇزاق.
ئانا مېھرى جان ئوغلى ئۈچۈن،
مىسالى بىر ئوقچىغان بۇلاق.

ئانا يۇرتىنىڭ چىمەنزاڭ بېغى،
چاچتى شۇئان خۇشبۇيى ھىدىنى.
چوکانتاللار لەرزان ئىرغاڭلاب،
بولسۇن ساڭا مۇبارەك دېدى.
ئوت يۇرەك، شوخ پامىر ئوغلىنىڭ،
يۇرت ئىشقىدا ماڭما يۇرىكى.

شۇ تاپ ئانا يۇرتۇم ھۆسنىگە،
نەزەر سالدىم ھاياجاندا مەن.
تونۇش جىلغا، تونۇش ساي، ئېدىر،
كۆرۈنمەكتە كۆزۈمگە گۈلشەن.
بالىلىقتا قالغان كەچمىشىم،
پاك قەلبىمده گويا شاھ - سەنەم.

ئانا يۇرتىنىڭ شۇ گۈزەل ھۆسنى،
ئەسكە سالدى بالىلىق چاغنى.

هم يايىغان ئالمليق باغنى،
من ئوينىغان جىلغا، سايليقتا.
كۆرۈم يەنە تەلمۇرۇپ تۇرۇپ،
شەپھق سۆيگەن ھەر داۋان تاغنى.

كۆرمەكتىمىن نۇرلۇق كۆزۈمده،
مەرۋايىتتەك سۈزۈك ئېقىنى.
كۆرمەكتىمىن ناخشا ياخىرىتىپ،
پادا باققان يىراق - يېقىنى.
هاۋا ئانا، زۇمرەت سۈزۈك سو،
هایاتلىقتا تەننىڭ راهىتى.

شۇنداق، بۇندا باققانتىم بىر چاغ،
ئۆچكە - قويىنى، كالا - موزايىنى.
من كۆرەتتىم ئىدىر، تاغلاردا،
ئۇچۇپ يۈرگەن كەكلىك، ئۇلارنى.
توب - توب بولۇپ يۈرگەن كېيىكلەر،
ئارچىزارلىق يېشىل قارىغاينى.

سايرىغاندا ئۇلار يېقىملىق،
مەستخۇشلۇققا چۆمۈپ قالاتتىم.
منمۇ ئېلىپ سۆكەك نېيىمنى،
ئائىا تەڭكەش قىلىپ چالاتتىم.

کۆكته پەرۋاز قىلغاندا بۇركۇت،
چىمەنلىكته ساما سالاتتىم.

دىلدا شۇنداق بار ئىدى ئارزو،
تاغقا چىقىش، كېچىش ئېقىندىن.
كەكلىك، ئۇلار، كېيىك، بۇغىنى،
مهقسىت — بېرىپ كۆرۈش يېقىندىن.
غەيرەت بىلەن يامىشىپ تاغقا،
قورقماستىن ھېچ، خېيىمەتەردىن.

من ئۆرلەيتتىم تاغقا يامىشىپ،
ئارزو يۈمىدىن ئىسلا كېچەلمەي.
ئۆرلىگەنچە ئۆرلەيتتى تاغمۇ،
قالار ئىدىم ھېرىپ «يېتەلمەي».
«كۆرۈنگەن تاغ ئەمەستۇر يىراق»،
بۇ ھېكمەتنى قاپتىمەن بىلەمەي.

كەچ كىرگەنده يانا تتىم ئۆيگە،
مالنى ھەيدەپ، ناخشامنى توۋلاپ،
چىقار ئىدى ئانام ئالدىمغا،
سوپۇنۇشتە بېشىمنى سىيلاپ.
«ئۇسسىدىڭمۇ ... ؟ ھاردىڭمۇ بالام؟»
دەپ كۆزۈمنىڭ ئىچىگە قاراپ.

زەن سالاتتى ھارغىن چېھەرىمگە،
ماڭا شۇنداق تەلەپچان دادام.
دەيتتى : «بۈلسۈن ئوغۇل بالىدا،
زور شىجائەت، غەيرەت ۋە چىدام،
جاپا-مۇشكۇل ئالدىدا زىنھار،
باش ئەگمىڭىن، قەيسەر بول بالام».

دادام يوقسۇل بولسىمۇ لېكىن،
ئىدى كۆڭلى يورۇق نۇرانە.
نى -نى جاپا-مۇشكۇل ئالدىدا،
بولۇپ شۇنچە جەسۇر، مەردانە.
تاپسا بىر نان بۆلۈپ بېرەتتى،
غېربىلارغا بولۇپ پەرۋانە.

دادام جەسۇر، تەلەپچان بولغاچ،
كۆيۈنەتتى ئەلگە شۇ قەدەر.
سوّيۈنەتتى كەسپىدىن ھەممە،
ئۆزچىلىقنى قىلغاج ئۇ ھۇنەر.
ئۇن بالىنى - يۈرەك پارىنى،
قوشتى ئەلگە بولۇپ باش - سەرۋەر.

دادام ئېيىتقان نەسەھەت - تەلەپ،
بۇلدى ماڭا ئۆرلەشكە شوتا.

چىدام، غېرەت، كۈرهشىتە تاۋلاپ،
بولدۇم جەسۇر بىر يىگىت مانا.
خىسلەتكە باي دادامدەك خىزىر،
بۇ دۇنيادا بارمىدا بارمىدا يانا.

ئاشتى شۇڭا ئەمەلگە مېنىڭ،
كۆتكەن ئىستەك، ئاززو-ئارمىنىم.
ماڭا چىدام، غېرەتنى يەنە،
ئاتا قىلدى شۇ ئېقىن-تېغىم.
ئاززو يۈمىدەك كۆكلىيەن ھامان،
مېنىڭ ئالتۇن نۆزەيلىك چېغىم.

مەن ئۆگەندىم زۇمرەت ئېقىندىن،
بۇلغانماستىن سۈزۈك ئېقىشنى.
مەن ئۆگەندىم، ئېگىز تاغلارغا،
چىدام بىلەن مېڭىپ چىقىشنى.
مەن ئۆگەندىم مۇشكۇل ئالدىدا،
يەرگە ئەمەس، كۆككە بېقىشنى.

سۇغا سەكىرەپ، تاغقا يامىشىش،
شۇندىن بېرى ئادەتتۈر ماڭا.
تونۇش جىلغا، تونۇش ئېقىنى،
جاندىن ئەزىز كۆرىمەن شۇڭا.

ئانا يۇرۇم مىسالى جەننەت،
مۇھەببىتىم چەكسىزدۇر ئاڭا.

قىزغىن ھەۋەس، ئارزوُلار بىلەن،
ئۆتكەن مېنىڭ بالىلىق چېغىم.
چېچەك ئاچار بۇيواك ئارزوُيۇم،
گۈلگە تولار ئىجادىم - بېغىم.
ئارزو بىلەن ئۆرلەيمەن ھامان،
يۆلەنچۈكۈم ئانا يۇرت - خەلقىم.

تەبىئەت شۇ قەدەر سېخىي - گۈزەلسەن

گۈزەلسەن، تەبىئەت، ھۆر-پەرى سۈپەت،
ياشنايدۇ بەھۇزۇر سەندە بار ھايات.
سېخىيسەن تەبىئەت، مىسىلى ھاتەمسەن،
كەڭ ئاچقايى قۇچاقىن، ساڭا كائىنات.

تەبىئەت ھۆسنىڭدۇر جىلۋىدار، رەڭدار..
باغرىڭ گۈل-گۈلىستان، جەننەت، بىپايان.
نۇر ئەمگەن مېھرىڭدىن بارچە مەۋجۇدات،
سېنىڭدە قىلىدۇ تەنتەنە - جەۋلان.

يالغانچىلىق—پەسکەشلىك

ئالدىمىغىن دوستۇڭنى سەن دائىما،
ئۆز-ئۆزۈڭنى ئالدىغىنىڭ بۇ بەلكىم.
ئالدامچىلىق سۈرەر ھۆكۈم بىر مەھەل،
بارماس زىنەر ئۇزاقلارغا ئۇ لېكىن.
ئالدامچىلىق، يالغانچىلىق قىپ يۈرۈپ،
ئالالمايسەن دوستلىرىڭدىن بىر تىيىن.

ئالدامچىلىق يالغانچىلار دەستتۈرى،
يالغان سۆزلەش – ئالدامچىلار «كۈزىرى».
«يالغانچىنىڭ قۇيرۇقىدۇر بىر تۇتام»،
ئېيتقانغۇ بۇ دانا لارنىڭ ھەق سۆزى.
يوشۇرماق تەس ھەقىقەتنى خالتىدا،
تېشىپ چىقار بىگىز يەڭلىغ ئاخىرى.

ئالدامچىلىق، يالغانچىلىق—پەسکەشلىك،
بىلىپ قويىغىن دوستلارنىڭ چوڭ دۈشمىنى.
راستىچىلىققا موهتاج دوستلار ھەر قاچان،
بولۇر راستىچىل دوستلارنىڭكى ھۆرمىتى.
يالغان سۆزلەپ، ئالداب قىلسالىخ خىيانەت،
ئۈزۈلىدۇ بىلگىن، دوستلىق رىشتىسى.

ئۆکۈنۈش

يۈزۈمگە تىكىلىپ قارىدىڭ دوستۇم،
خىجىللېق ئوتىدا كۆيدۈرۈڭ مېنى.
تەنلىرىم شۇركۈنۈپ ئولاشتى تىترەك،
ھەسەرەتلەك قايىنامغا چۆمۈرۈڭ مېنى.
كۆز يۇمۇپ ئاچقۇچە ئۆتكەن ھاياتچۇن،
مىڭ ئازاب، لەنەتكە كۆمۈرۈڭ مېنى.

بىلىمەن ياشلىقىم ئېقىن سۇ ئوخشاش،
ئۆتۈپتۇ ئالدىراپ ھەمدە ۋاقتىسىز.
مۇچىلىم بەك قىسقا بولسىمۇ شۇنچە،
نە سەۋەب ئەجەبمۇ قېرىپىتىمن تېز.
ئۆكۈنۈش ئىلكىدە ئارقىغا باقسام،
قالماپتۇ مېنىڭدىن ھېچقانداق بىر ئىز.

ئويلىسام تىرىكمەن، روھىممۇ تىرىك،
مەن تېخى بىخ سۈرۈپ ئۆسۈۋاتقان تال.
ۋە لېكىن بۈگۈن مەن سىلىسام ئېڭەك،
چىقىپتۇ بەك يىرىك بۇرۇت ھەم ساقال.
ۋاقتىسىز، بىھۇدە ئۆتكەن ھاياتقا،
مەندىمۇ بار ئوبدان چارە ۋە ئامال.

ۋاقتىنچە بىھۇدە ئۆتكەن كۈنلەرگە،
قىلىمايمەن ئارتۇقچە زىنھار پۇشايىمان.
باھارنى زىمىستان قاپلىغان ئون يىل،
كەتتى ئۇ كەلمەسکە، مەن خۇشال ھامان.
باھارنىڭ پەيزىدە ئىجاد بېغىغا،
تېرىيىمەن گۈل-گىياھ، تېرىيىمەن رەيھان.

قالار مەندىن يادنامە

ئويغان تىرەنداز^① كەلدى باهار- ياز،
پېتىپ غەپلەتتە بولما خورەكباز^②.
تالڭىز سا باه بىلەن قىچقاردى خوارز.
باھار شەنىگە ياخرا تى كوي- ساز،
ئۇزمەكتە كۆلە جۈپ - جۈپ ئۆرددەك - غاز.

كۆكتە بۇركۇتلەر قىلماقتا پەرۋاز،
قاناتلىرىدا چېلىپ سۇناي- ساز.
گۈزەل شۇ قەدەر پەسىلى باھار- ياز،
باھار پەيزىدىن ئېلىپ سەن ئەنداز،
ئالتۇن قەلمىدە دۇردانىلەر قاز.

ئۆگەن، ئال بىلىم، قىلما بىكار ناز،
ئەيلىگىن بىلىم كۆكىدە پەرۋاز،
ئىرپان بېغىدا ئېچىلدۈر كۈيناز^③،
گۈللەر ئېچىدىن سەرخىلىنى زاز^④.
قاناتلان پەندىن شەرەپ - ئۇتۇق قاز.

① تىرەنداز - ئوغلان.

② خورەكباز - خورەكچى.

③ كۈيناز - خوش پۇراقلىق تاغ گۈللەرىنىڭ بىر خىلى.

④ زاز - ئال، ئېلىش.

ئەل ئۈچۈن تەر تۆك، بولما سۆلەتۋاز،
 ئوقەت كويىدا يىغما لاتا-ماز،
 ئىشقىدا ئەلنىڭ بېلىق كەبى ۋاز^①،
 ئەلگە نەپ يەتسە سېنىڭدىن ئاز-ئاز،
 ئەلنىڭ ھۆرمىتى ساڭا پايىندار.

ئېچىلۇر بەخت گۈلۈڭمۇ قىش-ياز،
 ساڭا قۇچاقىن ئاچىدۇ گۈلناز^②.
 ۋەتەن ئوغلىسىمن، باتۇر چەۋەندار،
 كۆكىدە بۇركۇت كەبى قىل پەرۋاز،
 شەرىپىڭ بىلەن ئالتۇن قۇرلار ياز.

ئەل ئۈچۈن ياشاپ، كەچكىن جېنىڭدىن،
 ھەنتا بىر قوشۇق ئىسسىق قېنىڭدىن،
 كۆز يۇمۇپ كەتسەڭ ۋەتەن-ئېلىڭدىن،
 پۇتۇلسۇن تارىخ بېتىگە نامىڭ،
 ئۇشىپ يادنامە قالار مېنىڭدىن.

^① ۋاز – ئۈزۈش، سۇدا ئۈزۈش.

^② گۈلناز – شۇ ناملىق كىنو سىنارىيىسىدىكى ئىجابىي ئوبراز.

چۈچۈك تۇيغۇلار

«نەپ» دېسە شۇ ھامان تايىدەك چاپىدۇ،
«ئىش» دېسە كەينىگە باقىماي قاچىدۇ.

* * *

سۆزلىسىه ئون تاغار گەپنى ساتىدۇ،
ئەكسىچە «نەپ» دېسە دۇملا ياتىدۇ.

* * *

سۆزلىسىه گەپلىرى خام قايىماق، «شېڭىر»،
ئىچىدە قايىنايدۇ. يىلاندەك زەھەر.

* * *

قاچانكى ھەميانىم پۇلغۇ لىق توشتى،
ئاغىنەم كۆپەيدى - پېيمىمگە چۈشتى.

* * *

بۇ كۈنلەر، كۈن چۈشتى مېنىڭ بېشىمغا،
يوقالدى، كەلمىدى ھېچكىم قېشىمغا.

* * *

چۈشتۈم ئەمەلدىن بولۇرمۇ مەن پۇقرا،
ئاي بىلەن قۇياشتۇر ماڭا چىن ھەمرا.

* * *

ھىلىگەر، قۇۋلاردىن نېرى قاچىمن،
پەيت كەلسە قارنىنى تىلىپ ئاچىمن.

* * *

ئېڭىلمەي ھېچقاچان كەينىگە قولى،
يارەنلەر ئالدىدا ئېڭىلەر بويى.

يىگىرمە ياش

يىگىرمە ياشتىمەن، بەستلىك يىگىتىمەن،
كۈچ - قۇۋۇھەت ئۇرغۇغان، غېيرەتكە تولغان.
دەقىقە ۋاقىتنى قەدىرلەپ ھەر چاغ،
ئىجادىم بېغىدىن شان - شەرەپ قۇچقان.

يىگىرمە ياشتىمەن، ئىجادكار نەسلىم،
ئەجدادلار ئىزىنى ھەر دەم باسىمەن.
ئىجادىم بېغىدىن مىسرالار تىزىپ،
يىللارنىڭ بويىنغا زۇننار ئاسىمان.

يىگىرمە ياشتىمەن، ھاياتىم ئۆلۈغ،
ھەر زامان تىرىشىپ باسىمەن ئالغا.
جاپانى تەرك ئېتىپ ھەربىر قەددەمە،
زەپەرلەر قۇچۇشقا تەييارمەن يانا.

يىگىرمە ياشتىمەن، ئەلنىڭ ئوغلىمەن،
ئىشقىدا بۇرچۇمنى قىلىمەن ئادا.
لەۋىزمەدە تۇرمىسام ئەلنىڭ ئالدىدا،
رازىمەن ئەل ماڭا بەرسە چوڭ جازا.

يىگىرمە ياشتىمەن ئەلنىڭ چاڭرى،
پاك ۋاپا سۈيىدە ئاققان تاھىرى.
شېرىننىڭ ئىشقيدا كۆيگەن پەرھادتەك،
ئەل-ۋەتەن ئىشقيدا كۆيگەن شائىرى.

قۇياش قىزى

قۇياشقا يېقىن جاي بۈيۈك تاش شەھەر،
ھۆسنىگە نۇر سەپكەن ئالتۇندەك قۇياش.
قۇياشنىڭ مېھرىدىن نۇر ئەمگەن بۇ يۇرت،
تۇرىدۇ مىسالى قۇياشتەك ياپىاش.
باغرى كەڭ، بىپايان، سىرلارغا تولغان،
رىۋايت سۆزلىيەدۇ گويا ھەربىر تاش.

ھەر تاخدا مەشرىقتىن چىققاندا قۇياش،
زەر لىباس كىيىدۇ بۇندىا مەۋجۇدات.
قۇياشنىڭ مېھرىگە قېنىشار ھەممە.
يەر-زىمن، سۇ، ھاۋا ئەزىم كائىنات.
مۇز تاغنىڭ ھۆسنىگە نۇر چېچىپ قۇياش،
جانلىنار ياللىراپ «قاتقان پەرزات».

قۇياشقا يېقىن جاي، ئالەمگە مەشهۇر،
كۆكسىگە ئويۇلغان كارۋانلار ئىزى.
گۈل قىزىل، نېمىشقا، چوغ كەبى قىزىل؟!
ئۆستۈرگەن ئۇنى نۇر-قۇياشنىڭ قىزى.
گۈل كەبى ئېچىلغا يى چېچىپ خوش پۇراق،
قۇياشنىڭ قوشنىسى – تاشقورغان ئېلى.

مۇۋەشىشەھلەر

جۇپ ئوغلانىم

شاھ دېسە شاھ بولغۇدەك مەردانە بول،
ئەل ئۈچۈن ئاتەشتە كۆي، پەرۋانە بول.

ئالغۇدەك تىلغا ئىسىم قويىدۇم ساڭا،
مەرد تىرەنداز① دەپ مۆھۇر ئويىدۇم ساڭا.

نۇر يېغىپ تۇرسۇن چىرايىڭىدىن ئوغۇل،
دوست بىلەن دوستلار ئارا نۇرانە بول.

ئەستە توت، ئۇنتۇما نەسەھەتنى سەن،
تۇرغۇزۇپ ئالىي جاناب خىسلەتنى سەن.

زور ئۆمىد كۆتكەي ئاتالىق سەندىن ئوغۇل،
سال يولۇڭنى مەڭگۈلۈك پەندىن ئوغۇل.

ئەل-ۋەتهن ئىشقىدا سەن بولبىول بولۇپ،
يۇر بىلىم كارۋانىدا دۈلدۈل بولۇپ.

رازى ئەل، قۇچساڭ ئۇتۇقتىن شان - زەپەر،
چاقنىغايى دىللاردا نامىڭ - شانۇ نەزەر.

شاھلىق تەخت قەسىرىدە ئولتۇرساڭ ئەگەر،
بىل، ئاۋام - ئەلگە سەن يۈلباشچى - سەرۋەر.

ئادالەت يولىدا ئەيلەپ پىدا جان،
ئەلگە بول پاسىبان، كەلتۈر شەرەپ - شان.

ھەر قاچان ئەل ئۈچۈن سوقسا پاك يۈرەك،
نۇرلىنار ئەجريدە غايىۋى ئىستەك.

مەرپىت ئىگىلە، ھېكمەتلەر تارات،
پەن - بىلىم كۆكىدە قاققىن پەي قانات.

ئەقىدە، ئەخلاقنى قىلسالىق مىزان،
ئىزىڭىدا ئېچىلار گۈل بىلەن رەيھان.

نۇسراھە تاپ ئىشىڭىدا بولۇپ مەردانە،
ئىشقايدا كۆي ئەلنىڭ بولۇپ پەرۋانە.

زەر ئالتنۇن - كۈمۈش، بايلىق ئالدىدا.
جان ئوغلۇم ۋىجداندىن ئادىشىپ قالما.

ئەستە تۇت ئاتاڭدىن ساڭا نەسىھەت،
ئۇنتۇما ئەسلىڭنى مەڭگۈ تائەبەد.

رازىمەن، ئەلرازى، شاھىمەردان بول،
ئاۋام-ئەل ئاغزىدا غەزەل، داستان بول.

يەقتە زات

1

مەرد ئوغلان ئۆلسىمۇ ئۆلمەيدۇ نامى،
تارىخنىڭ بېتىدە چاقنىايىدۇ شانى.

ئەبەدى ياشايىدۇ روھى دىللاردا،
ئىش ئىزى داستان-كۈي بولۇپ تىللاردا.

مەي ئىچتىڭ بىلىمدىن، شېئىر ماھىرى،
پامىرنىڭ ياش ئەۋلاد تاجىك شائىرى.

ئەشئارىڭ بىز ئۈچۈن بايلىق-بىباها،
پەخرىمىز سەن بىزنىڭ، كۈپچى دىلرابا.

تىرىشىپ بىر ئۆمۈر نەزمىلەر يازدىڭ،
ئىجادىڭ كانىدىن گۆھەرلەر قازدىڭ.

رازىدۇر ئەل - ۋەتەن ھامان سېنىڭدىن،
 يوللاردا قالدۇرغان شانلىق ئىزىڭدىن.

ئۇستا زىسىن، كۈچىسىن، قىلغان شوخ ناۋا،
 ۋاقتىسىز كۆز يۇمدوڭ، شائىر ئەلۋىدا.

زىيادەك ئىجادىڭ چاقنىايىدۇ ھەردەم،
 قالىدۇ ئوغلو مۇغا سەن، تۇتقان قەلمەم.

ئىزىڭدا ئېچىلغان گۈل بىلەن رەيھان،
 ئەي شائىر دىللاردا ياشايىسىن ھامان.

2

ئىلىم - پەن كۆكىدە شۇڭقار بوب ئۈچتۈم،
 ئىجادىنى ئۆچمەسکە شان - زەپەر قۈچتۈم.

سەرىكىي دىيارىنىڭ شائىرى ئىدىڭ،
 كۆي خۇمار ئەلنىڭ گۈلتاجى ئىدىڭ.

ئارتىسىلىق ھاياتىڭ مەنىلىك ئۆتكەن،
 ئەجىرىڭدىن بىر ئەۋلاد شاگىرتلار ئۆسکەن.

قەلبىگىدە ئەل ئىشقى، سۆيگۈ ياناتتى،
ناخشاڭدىن چوڭ-كىچىك ھۇزۇر ئالاتتى.

ئەل - يۈرۈنىڭ ئوتىدا پەرۋانە ئىدىڭ،
توي - تۆكۈن، نەغمىدە نۇرانە ئىدىڭ.

روھ، قەلم ساڭا چىن بولغاچقا ئۆلپەت،
ياراتىڭ «سۆڭەك نەي»، «ھىجران»، «گۈلسۈرەت»^①.

ئالغاندا قولۇڭغا سەن ھەر خىل سازنى،
قىشتىمۇ كۆرەتتۈق باھار ۋە يازنى.

رەھمىتى بولىدۇڭ ئاھ، پۇتكەندەك زىياھ،
خاتىرىجەم ياتقىن، ئىي ئۇستاز، ئەلۋىدا!

ئەلۋىدا، خوشلاشتىڭ، ئۇستاز بىز بىلەن،
دىياربىڭ، ئەۋلادىڭ، ئوغۇل - قىز بىلەن.

^① قوش تىرناق ئىچىدىكىلەر شائىر ئىجاد قىلغان ئەسىرلەرنىڭ نامى.

مائارىپ ئىشقىدا بىر ئۆمۈر كۆيدۈڭ،
پەن خۇمار ئەۋلادنى بىر ئۆمۈر سۆيدۈڭ.

ئەل ئۈچۈن بەختنىڭ ئىشىكىنى ئاچتىڭ،
قاراڭغۇ دىللارغا پەندىن نۇر چاچتىڭ.

نى جاپا-مۇشكۈلنى يەڭىدىڭ ئېگىلمەي،
ئەجىرىڭدىن تەشناغا سۇندۇڭ گويا مەي.

سەرىكىوي مائارىپى ئاچقان گۈل - چېچەك،
قوياشتەك يۈز ئاچتى گۈزەل كېلەچەك.

ئۇلۇغلاپ نامىڭنى ئالغاندا تىلىغا،
سېغىنىش ئوتلىرى يانىدۇ دىلدا.

رەھىمىسىز شۇم ئەجهل ئېپكەتتى سېنى،
ھەسرەتنىڭ چۆلىدە قالدۇرۇپ بىزنى.

خىسىلىتىڭ كۈچ بېرىپ ياشار بىز بىلەن،
مېھرىڭدىن نۇر ئەمگەن ئوغۇل - قىز بىلەن.

ئانا يۇرت ئۇنتۇماس مەڭگۇ نامىڭنى،
ئەجريڭدىن قالدۇرغان ئۇتۇق - شانىڭنى.

نام - نىشان بىزلەرگە قالدى سېنىڭدىن،
تىنچ يات، باسىمىز ئالغا ئىزىڭدىن.

4

شان - شەرەپ، شۆھەرەتنى تەرك ئەتتىڭ ھەر چاغ،
قامىتىڭ مىسالى ئىدى پامىر تاغ.

ئىلتىپات ئەيلىدىڭ قۇت - بەخت ئەلگە،
جاپانىڭ كەمرىن باغلىدىڭ بەلگە.

رازى ئەل سېنىڭدىن ئەل سۆيەر ھاكىم،
ئوبرازىڭ چاقنايدۇ دىللاردا دائم.

ئىزدەيتتىڭ ھەر ئىشتا ئالىي خىسلەتنى،
چىن دىلدىن سۆيەتتىڭ ھەممە مىللەتنى.

نى جاپا - مۇشكۇلنى ئەيلەپ سەن بەربات،
پامىرنىڭ كۆكىدە تاۋلىدىڭ قانات.

بار بولغاج قەلبيڭدە چەكىسىز مۇھىمېت،
مېھرىڭدىن ياغدوردۇڭ ئەلگە شاپائەت.

ئىلىمچۈن قىلغاج سەن بىر ئۆمۈر خىزمەت،
ئېيتىدۇ يۈرهەكلەر سەن ئۈچۈن رەھمەت.

گۈللەرگە پۈركەيمىز ياتقان يېرىڭنى،
ئۇنتۇماس پامىرىلىق تۆككەن تەرىڭنى.

5

جاپانى يېڭىشتۇرۇھا ياتتىن نىشان،
بەزىلەر ئويلايدۇ ياشاشنى ئاسان.

ئۇزىگە تەلەپنى قوبىسا كىم قاتتىق،
مەنسۇپتۇر ئىشىغا ئۇتۇق ۋە شادلىق.

مەنسەپ ۋە ئابروينى قوغلىسا گەر كىم،
ئاخىرقى ھېسابتا قالىدۇ يېتىم.

ئەل-ۋەتەن ئىشىچۈن چىقسا شېرىن جان،
شۇ ئەلنىڭ قەلبيدە ساقلىنار ھامان.

رەھىمىسىز كاج ئەجەل ئالىدۇ جاننى،
پەرق ئەتمەي (داۋاملىق) ياخشى - ياماننى.

ئەپكەتتى، ۋادەخ ئېسىل ئىنساننى،
تاجىكلار پەخرى - دوختۇر - ھېكىمنى.

مۆتىۋەر ئىدى ئۇ، تەمكىن، خۇش ناۋا،
يازغانغا تەرىپى بولمايدۇ ئادا.

ئەقىدە - ئەجريگە ئەل ھامان قايىل،
بولغاچ ئۇ مۇلايم، ھەر ئىشتى ئادىل.

تۆھپىسى، ئىش ئىزى كۈندەك پارلىغاي،
دىللاردا ساقلىnar شۇ زات ئۇنتۇزمىي.

6

قەھريمان ئاتالغاچقا مۇبارەك نامىڭ،
چاقنىайдۇ دىللاردا شەرەپ ۋە شانىڭ.

ئاقلىدىڭ كۈرەشتە خەلق ئۇمىدىنى سەن،
سېنىڭدىن رازىدۇر مەڭگۈ ئەل - ۋەتەن.

دۇشىمەندىن ئەل-يۇرتىنى ئامان ساقلىدىڭ،
مەركە خاس ئوغۇللۇق بۇرچۇڭ ئاقلىدىڭ.

ئىنقلاب تۇغىنى كۆكتە ئويناتتىڭ،
دۇشىمەنى سەن رەھىم قىلماي يوقاتتىڭ.

رازى ئەل سېنىڭدىن ئەي مەرد، پەلۋان،
دىلاردا روھىڭ چاقنىسۇن ھامان.

7

ئەسلەشچۈن دوستلارنى بىر زامان كېرەك،
مەڭگۈلۈك دوست ئۇچۇن سوقسا پاك يۇرەك.

مەن دەيمەن بولمىسۇن دوستلار «لەبى گۇر»،
ئەسىلىسۇن دوست، دوستىنى چوقۇم بىر ئۆمۈز.

ئەسلەيمەن قەلبىمدىن چەكسىز ھۆرمەتتە،
ياش كەتتىڭ بىزلەرنى قويۇپ ھەسرەتتە.

تىرىشچان دوستۇم چىقماس يادىمدىن،
كەتمەيدۇ سېيماسى ھەر چاغ ئالدىمدىن.

جاپالىق مەشىق قىپ تومىز-زىمىستان،
ئەجىدىن قالدۇرغان ئۇنۇق بىلەن شان.

ۋادەرخ، شۇم ئەجەل جېنىنى ئالدى،
ھەيۋەتلىك پامىرىنى لەرزىگە سالدى.

نېمىشقا ئەسلىمەي چىدايدۇ ۋىجدان،
ئۇ ئىدى پامىدا پارلىغان چولپان.

باغ ناخشىلىرى

(مۇھەممەد توختى ئەخەمەتكە تەقلىد)

باغ

مەرپىھەت ئىشىكى داغدام ئېچىلدى،
بۇ باغدىن ئەتراپقا خۇش ھىد چېچىلدى.

ئەجەبمۇ دىللارنى قىلىدى شادىمان،
پەن-بىلىم گۈلشىنى بولۇپ نامايان.

كۈلمەكتە بۇ باغدا ئىقىبال پەرسىى،
يىغماقتا شىرىنلىمر ھەسەل ھەرسىى.

تىنمايدۇ شام-سەھەر بۇلبۇل ناۋاىسى،
بېسىقماي قىزىيدۇ بىلىم ساماسى.

ئەنە ئۇز شاخلىدى يۇمران كۆچەتلەر،
بىلىمدىن مەي ئىچتى چاڭقاڭ يۈرەكلەر.

پەن-بىلىم مەشىلى ئۆچمەس بۇ چاغدا،
تەلىپۇنسەڭ، ۋۇجۇدۇڭ قالمايدۇ داغدا.

باغۇھن

مېھرىنى تۆكىدۇ باغۇھن بېغىغا،
قالمىسۇن دەپ بۇللىۇل ھىجران دېغىغا.

ئۇنتۇيدۇ ئۆزىنى، ئىشلەيدۇ ھارماي،
جاپالار چەكسىمۇ قىلچە ۋايىسىماي.

ئەجرى زور ھەتتاکى تاغدىن ۋە لېكىن،
تەمەننا ئەيلىمەي يۈرىدۇ تەمكىن.

لىرىك كۈيى ياخرايدۇ بېغىدا ھامان،
بىر بۇيۇك ئىستەكتى قىلىپ نامايان.

لالىدەك قەلبىمده يانار مۇھەببەت،
نۇر بېرىپ قۇياشتەك باغقا تائەبەد.

ئىشقىدىن كۆچەتلەر ۋايىغا يېتىر،
مېۋسى كۆڭۈلنى شادىمان ئېتىر.

مۇبارەك باغۇھىنىڭ شەرەپلىك نامى.
 قوللاردا بار شۇڭا ھۆرمەتنىڭ جامى.

كۆچەت

ئورنىدور كۆچەتنىڭ كەڭرى باغ - ئېرەم،
بار بۇندا سۈزۈك سۇ، ساپ ھاۋا، كۆكلەم.

قەددىنى رۇسلايدۇ كۆچەت شۇ قەدەر،
پەرۋىشلەپ تۇرغاغقا باغۇھن توڭۇپ تەر.

ئۇنىڭغا كۈندۈزى نۇر بەرسە قۇياش،
كېچە تۇن ئاي، ئەختەر بولىدۇ سىرداش.

غېمىدە كۆچەتنىڭ باغۇھن ھەر زامان،
ئىشق ئوتى دىلىدا مىسالى گۈلخان.

ئۇتۇقتىن تەممەننا قىلمايدۇ باغۇھن،
بولسىمۇ كۆچەتلەر مېۋىسى بال - قەن.

چاقنىسا مول مېۋە ھەر يىل - ھەر قارار،
باگۇھننىڭ قەلبىدە يانار ئىپتىخار.

ئىنتىزار ئۇتۇققا باغۇھن ھەر قاچان،
تۆھپىسى ساناقسىز كۆچەتتە ئايان.

سەيلىگاھ

(روزى گۈلباینىڭ «سەيلىگاھ» ناملىق كىتابىنى ئوقۇغاندىن كېيىن)

رەۋزىگە تەڭكەش گۈلىستان سەيلىگاھ،
قوياشقا يېقىن زەرەپشاھ سەيلىگاھ.

ئۇلغىيىپ ئابىهايات، زۇمرەت سۇيى،
زەر چېچىپ ئاقتى زەرەپشاھ سەيلىگاھ.

زەر پۇراقلىق بارچە گۈللەر ئىچىدە،
تاغ گۈلى مىسالى رەيھان سەيلىگاھ.

ئىز بېسىپ كەلگەندە ھەر كىم سەيلىگە،
بولدى ئاثاڭا ئوشبو بۇستان سەيلىگاھ.

گۈل تۈتۈپ، دەستە تىزىپ تۈرلۈك - تۇمن،
سۇندى ئەلگە ياخشى داستان سەيلىگاھ.

ئۇز- چىرايلىق بايدا يېگانىسىن،
شاھ كىتابلار تەختىدە خان سەيلىگاھ.

«لَپ» دېمە، باغۇ ئېرەم يۇرتۇم دېسەم،
بېغى دەر سېنى كىتابخان سەيلىگاھ.

بارچە ئىقلیم سەن ئۈچۈن ھەيرانۇ ھەس،
سەن ھۆزۈرلۈق نەزمە-دىۋان سەيلىگاھ.

ئالغۇدەك بار تىلغا تۆھىپەڭ شۇ قەدەر،
قىلدى نامىڭنى نامايان سەيلىگاھ.

ناخشا تېكىستلىرى

سەن ئۆزۈڭ

گۈلچىrai، قەلبى گۈزەل، پاك،
سوّيگەن نىگارىم سەن ئۆزۈڭ.
قاشلىرىڭ بەرگى قىياقتەك،
كۆزى خۇمارىم سەن ئۆزۈڭ.

سەن كەبى يارىم تېپىلماسى،
قەلبىم ئارامىم سەن ئۆزۈڭ.
يۈزلىرىڭ ئاتەش مىسالى،
كۈندەك ناھارىم سەن ئۆزۈڭ.

ئايىلىش مىڭ تەس سېنىڭدىن،
گۈلدەك باھارىم سەن ئۆزۈڭ.
بار گۈزەللىك جەم سېنىڭدە،
گۈل ئۇزارىم سەن ئۆزۈڭ.

سايرىتىپ راۋابىمنى

چۆللۈكلىر بولۇپ گۈلباگ،
سايرىدى خۇشال بۈلۈل.

ئاشماقتا داۋانلاردىن،
بېيگىدە تۈمەن دۇلدۇل.

سايرىتىپ راۋابىمنى،
تەڭكەش قىپ ساتارىمنى.
تاۋلىتاي كۈرهش - جەڭدە،
دىلىدىكى قارارىمنى.

سايرىتىپ راۋابىمنى،
كۈيىلەيمەن دىيارىمنى.
گۈلدەستە تمزىپ دوستلار،
ئالقىشلاي باهارىمنى.

ۋەتەن قويىندا

ۋەتەن بېغىنىڭ گۈلىمەن،
شوخ سايىرغان بۇلبۇلىمەن.
ۋەتەننى گۈللەش يولىدا،
تالماس چاپار دۇلدۇلىمەن.

ۋەتەن ئانام ئوغلى ئۆزۈم،
ھۆسىنگە باققان كۆزۈم.

دەيمەن ۋەتهنە چىقسا جان،
رازى بولۇرمەن، ھەق سۆزۈم.

دەۋرىمىز گۈزەل - پارلاق

دەۋرىمىز گۈزەل - پارلاق،
ھايات شاد ئۆتەر قۇۋناق.
كۈيلەيمىز ۋەتهن - ئەلنى،
ناخشىمىز ئەجەب ياكىراق.

خەلقىمىز چېۋەر بولغاچ،
گۈل بولدى ۋەتن قويىنى.
شان - زەپەر قۇچۇپ ھەر دەم،
ئوينايىمىز زەپەر تويىنى.

هارماس غەيۇر ئىشچان بىز،
مەرد، پالۋان چېلىشقان بىز.
گۈللەشكە ۋەتهن - ئەلنى،
ھەر ۋاقت تىرىشچان بىز.

نەقرات : دەۋرىمىز گۈزەل - پارلاق.
ھەر مىللەت ئېجىل - ئىناق.

گۈزەل پامىر

گۈزەل پامىر سېيماسى،
زۇمرەت كەبى ھاۋاسى.
كۆكتە ئۈچقان بۇركۇنىڭ
دىلغا ياقار ساماپسى.

چېئەر ئوغۇل - قىزلىرى،
پامىرنىڭ شوخ بەرناسى.
ياڭىرار تاڭدا زەپەرنىڭ
ئۇتۇق، شەرەپ ناۋاسى.

ئەمگەك سۆيەر خەلقى،
ئۇتەر ئىناق بەك ياخشى.
جاراڭلايدۇ ھەرياندا
ئىتتىپاقلىق ناخشىسى.

نه قرات: تەڭداشسىز گۈزەل پامىر،
تىلدا كۆي غەزەل پامىر.

تاغ ئوغلانى

يۇرتۇمنىڭ ئېتىھەكلىرى جەننەت ئۆزى،
قوينى كەڭ، ئالتۇنغا باي ئېگىز تاغلار.
زوقلىنىپ يۈلتۈزلىرى باقسا كۆكتىن،
خۇش پۇراق چېچىپ ئاشا كۈلەر باغلار.

شۇ گۈزەل تاغلار ئۇنىڭ سىردىشىدۇر،
شۇڭلاشقا مەغىرۇر قەددەم تاشلاپ كېلەر.
پەللىگە ئارمان بىلەن ئۆرلەيدۇ ئۇ،
بەختنىڭ مەنسىنى شۇندىن بىلەر.

جىسمىدىن قۇۋۇھەت بەرگەن تاغلار ئاشا،
ئۆستۈرگەن ئەركىلىتىپ شاماللىرى.
ئوخشايدۇ تاغ ئوغلانى بۇرکۈتكە بەڭ،
كار قىلماس كۈھىقايپىنىڭ بورانلىرى.

تاغلارنى ماكان تۇتۇپ ياشار مەغۇرۇ،
پەخەس بوب قۇۋ-شۇملۇقتىن ئۆتكۈر كۆزى.
مۇشكوللەر سوۋۇتالماس مېھرىنى ھېچ،
دېمەككى تاجىڭ ئوغلى پەرھاد ئۆزى.

گۈلسۈرەت

تاغ گۈلىدۇر گۈلسۈرەت،
باغ گۈلىدۇر گۈلسۈرەت.
ياڭىرتار كۆي، ۋەتهنىڭ
بۈلبۈلىدۇر گۈلسۈرەت.

ئەلگە دىلدىن كۆيۈندى،
تۆككەن تەردىن سۆيۈندى.
كۆكسىدىكى قىزىلگۈل،
ئەلگە چۈغلىق كۆرۈندى.

ئىشقادا شوخ يىكىتلەر،
كۆيۈپ بولدى پەرۋانە.
ئىش - ئەمگەكتە تاۋلاندى،
پەرھاد كەبى مەردانە.

نەقرات: تاغ گۈلىدۇر گۈلسۈرەت،
باغ گۈلىدۇر گۈلسۈرەت.
ئەل - ۋەتهنىڭ كۆيچىسى.
بۈلبۈلىدۇر گۈلسۈرەت.

سالام سزگه مۇئەللىم

سالام سزگه مۇئەللىم،
چوغىدەك قىزىل يۈرەكتىن.
سىزدىن قۇۋۇھەت نۇر ئەمگەن،
ئېچىلغان گۈل - چېچەكتىن.

ھۆرمەتلەيمىز سىزنى بىز،
قۇياش كەبى قەلبىڭىز.
مېھرىڭىزگە قاندۇق بىز،
گۈلخان كەبى ياندۇق بىز.

قامۇسىنى بىلىمنىڭ،
قولىمىزغا ئالدۇق بىز.
ئەجريڭىزنى ئاقلاشتا،
جەسۇر ئەۋلاد بولدۇق بىز.

ئەجريڭىزنى ئاقلايمىز،
يالقۇن بولۇپ چاقنايمىز.
سىزنى سۆيىمەك ئەھدىمىز،
ئەلگە سادىق قەلبىمىز.

ۋەتەن - ئەلگە ياراملىق،
 ئەۋلادلاردىن بولىمىز.
 مەدھىيىلەيمىز يۈرەكتىن،
 ياخىرار ئەبەد ناخشىمىز.

نەقرات: ئەجىرىڭىزنى ئاقلايمىز،
 دادىل ئالغا چامدايمىز.

گۈزەل ياشلىق

باھارنى بەك گۈزەل دەيدۇ.
 باھاردىنمۇ گۈزەل ياشلىق.
 قەدىرىلسە ئۇنى ھەركىم،
 ھەممىشە قەلبىدە شادلىق.

گۈزەل ياشلىق - پۇراقلۇق گۈل.
 قىشۇ ياز توزۇماس ھەركىز.
 شۇڭا ياشلىق گۈزەللىكىنى
 سۆيۈپ ئەبەد قەدىرلەيمىز.

كۈيلىيمىز باھار - يازنى

ئانىجان ۋەتەن قويىنى،
 تولدى گۈل - چېچەكلەرگە.

هەر مىللەت خەلقى يەتتى،
ئاززو ھەم تىلەكلىرىگە.

يۇرتىنى ئەيلىدۇق بۇستان،
بېزىلدى كۆپ غەزەل - داستان.
بولدى تۈرمۈش پاراۋان،
چەشلەرگە تولۇپ خامان.

يۇرتۇمنىڭ بەخت قويىنى،
پۈركەندى قىزىلگۈلگە.
سۈرۈپ باھار پەيزىنى،
ئانىجان ۋەتەن سەندە.

نەقرات: يايىرىتىپ خۇشال سازنى،
كۈيىلەيمىز باھار- يازنى.

قوبۇل ئەتكىن سالامىنى

سېنىڭ ھۆسىنىڭ گۈزەل شۇنچە،
سېنىڭ ئەجىلىڭ گوبىا تاغدەك.
زەپەر- شانىڭ مېنىڭ بەختىم،
دىلىم خۇشقاخ، دېمەك تاغدەك.

سېنى كۈيلەش مېنىڭ بۇرچۇم،
ئانام سەن جانىجان مەكتەپ.
كۆكەرتىڭى پەن - بىلىم بىلەن،
دىلىمىنى، ئانىجان مەكتەپ.

قوبۇل ئەتكىن ئانا مەكتەپ،
مېنىڭ ئاددىي سالامىمنى.
چوڭقۇر دەريا - دېڭىزدىن،
مۇھەببەت، ئېھتىرامىمنى.

نەقرات: قوبۇل ئەتكىن سالامىمنى،
مۇھەببەت، ئېھتىرامىمنى.

چوپان قىز

يايلاق گۈلى چوپان قىز.
ئاسماندىكى تولۇن ئاي.
تەنگە قوۋۇھەت، كۆزگە نور،
چوپان ئەتكەن قايماق چاي.

چۇغلىق بولۇپ يايلاقتا،
كۆيەر مالغا دىلسىدىن.

کۆپەيگەنە مال چارۋا.

سۆيىندى ئۇ ئەجريدىن.

تۆھپە قىلدى خەلققە.

يۈڭ، قۇرۇت ھەم سېرىقماي.

ئەل ئاغزىدا داستان -كۆي،

بولدى ئاشۇ گۈلچىراي.

نهقات: مېھنەت سۆيەر چوپان قىز،

ماڭا ھەمراھ بولامسىز.

زەرەپشان

زەرەپشان ئەي زەرەپشان، ئەزىم دەريا،

ئاقىسىن ئاللىن چايقاپ ئەسىرلەر بۇيان.

توختىماي ئېقىشىڭغا تارىخ گۈۋاھ،

ياشارغان قىرغۇقلاردا ياشنايدۇ جان.

مەنبىيى ئېقىشىڭنىڭ گۈزەل شىڭشال،

دۇلقۇنۇڭ ئەجەب ياخراق لىرىك ناخشا.

سەكرەيسەن تاشتىن تاشقا شوخ كېيىكتەك،

چاچرتىپ ئۇنچە - مارجان كەڭ ۋادىغا.

نهقات: كۆۋەجەپ ئاقىسىن زەرەپشان سۈي،

بويۇڭدا ياخرايدۇ چىن دوستلىق كۆيى.

ئانا يۇرتۇم بۇرمىسال

بۇرمىسالنى ① تاغ دېمەڭ،
تاغ ئەمەس ئۇ، باغ بۈگۈن.
خەلقى ئىشچان، بەختىyar،
كەيپى خۇشال، چاغ بۈگۈن.

گۈلىستاندۇر چۆلللىرى،
ياڭىار بۇلبۇل ئۇنلىرى.
ھەر تەرەپتە ئېچىلدى،
يۇكسىلىشنىڭ گۈلللىرى.

خۇددى كىچىك شەھەردەك،
ئاۋاتلاشتى بۇ يۇرتۇم.
دىلغا ئارام بېغىشلار،
كۆرۈپ كەتكىن دوستلىرىم.

زەپەر قۇچقىن يەنмиۇ،
ئانا يۇرتۇم بۇرمىسال.
كىشىلەرنىڭ تىلدا،
ناخشا_ داستان بولۇپ قال.

① بۇرمىسال – تاشقورغان تاجىك ئاپتونوم ناھىيىسىدىكى بىر يېزىنىڭ
نامى .

ئاق چېچەك

ئاق چېچەك، ئاپئاق چېچەك،
كەڭ دالىغا يايدى ئېتەك.
ئاق شايىغا ئوخشار زىمن،
بەرگەچ سوغۇق – قىشتنىن دېرەك.

ئاق چېچەك قىشنىڭ گۈلى،
نەۋ باهارنىڭ مەۋسۇمى.
ئۇ بىلەن ياشناب كېتەر،
مەۋجۇداتنىڭ بارچىسى.

ئاق چېچەك، ئاپئاق چېچەك،
بىز ساڭا ئامراق چېچەك.
ياڭرىتىپ شەنىڭگە كۈي،
ناخشىمىز يائراق چېچەك.

غۇنچىلار ئاۋازى

مەكتەپ گۈزەل

مەكتەپ گۈزەل شۇ قەدەر،
ئائىا قاراپ تويىمايمەن.
دەرس ئوقۇسام سىنىپتا،
باغچىسىدا ئوينايىمەن.
تاپشۇرۇقنى بۈگۈنكى،
مەن ئەتىگە قويىمايمەن.

مەكتەپ گۈزەل شۇ قەدەر،
گويا باهار پەسىلىدەك.
باغرىدىكى نوتىلار،
ئاچقان ئىجەب خۇش چېچەك.
ئۇرۇپ ھىدى دىماققا،
تېپىچەكلىهيدۇ بۇ يۈرەك.

مەكتەپ گۈزەل شۇ قەدەر،
زەپمۇ ئىللېق ھاۋاسى.
كېچە - كۈندۈز ياخرايدۇ،
بۈلبۈلارنىڭ ناۋاسى.

ئۇرلىمكىتە پەلەككە،
ياش ئەۋلادلار ساداسى.

مەكتەپ گۈزەل شۇ قەدەر،
كۈيلەپ شائىر بولغۇم بار.
شۇڭا ھارماي تىرىشىپ،
مەن ئوقۇيمەن بەختىيار.
ئۇستازىمنى كۈيلەيمەن،
مېھرىمنى قىلىپ ئىزهار.

كتابنى مەن دوست تۇتۇم

ئىلىم - پەن گۈل بېغىدا،
بىر چىرايلىق دوستۇم بار.
زەپمۇ كۆركەم ئىچ - تېشى،
كتاب ئاتلىق دوستۇم بار.

ۋاقت تاپسام ھەر دائىم،
چۈشۈرمەيمەن قولۇمدىن.
ئوقۇپ بىلىم ئالىمەن،
ئازمايمەن ھېچ يولۇمدىن.

كىتابنى مەن دوست تۇتتۇم،
 ئائىشىقىم پەيۋەندە.
 بۇ بەختىيار زامانغا،
 ئوقۇيمەن كۈي - مەدھىيە.

چىڭ تۇتىمەن ۋاقتىنى،
 ئۆگىننەمەن تىرىشىپ.
 ئىلىم - پەندىن شان قۇچۇپ،
 نەتىجىگە ئېرىشىپ.

بۇلۇل بۇلۇپ سايىرىدىم

بۇلۇل بۇلۇپ سايىرىدىم،
 بىلىم بېغى گۈلشەندە.
 قۇياش پارلاپ نۇر چاچتى،
 ئۇستاز دەرس ئۆتكەندە.

ئىلىم - پەننىڭ بېغىدا،
 مەن غۇنچىلاپ ئېچىلىدىم.
 ئۇستاز مېھرى، ئەجرىدە،
 بىلىم ئالدىم، يېتىلىدىم.

قولدىن بەرمىي ۋاقتىنى،
ئۈگىننىمەن تىرىشىپ.
ئەلگە خىزمەت قىلىمەن،
دائىم ئالغا ئىنتىلىپ.

پەنگە يۈرۈش قىلايلى

بىز غۇنچە، ياش ئۆسمۈرلەر،
پەنگە يۈرۈش قىلىمىز.
بىر نىيەت، بىر مەقسەتتە،
بولۇپ دائىم ئوغۇل - قىز.
ئەجىرىمىزدىن ۋەتنگە،
گۈلدەستىلەر تىزىمىز.

زېھنىمىزنى ئۇرغۇتۇپ،
بوليمىز بىز ئەخلاقلىق.
جەسۇر ئەۋلاد بوليمىز،
ئەل - ۋەتنگە ياراملىق.
غايىمىزنى ئەمەلگە،
ئاشۇرىمىز داۋاملىق.

يولنى پەندىن سالىمىز،
پەندىن گۆھەر قازىمىز.

بىلىم ئاتلىق بۇلاقتنى،
بالۇ شەربىت ئىچىمىز.
پەن - بىلىمنىڭ كۆكىدە،
پەرۋاز قىلىپ ئۈچىمىز.

كېلىڭ دوستلار

كېلىڭ دوستلار، جان دوستلار،
مەكتەپكە تېز بارايلى.
مۇزاڭىرە، دەرسكە،
بىز كېچىكىپ قالمايلى.
ئۇستاز بەرگەن بىلىمنى،
قەدرلەپ ئۆگىنەيلى.

مەكتىپىمىز گۈزەل باغ،
بىز شۇ باغانىڭ كۆچىتى.
باگۇن بولۇپ ئۇستازلار،
پەرۋىشلەيدۇ بىزلىرنى.
بىزمۇ يۈرەك قېتىدىن،
ھۆرمەتلەيمىز ئۇلارنى.

كېلىڭ دوستلار، جان دوستلار،
ھامان ئەلا ئوقۇيمىز.

ئۇستازلارنىڭ سۆزىنى،
دىللاردا چىاش ساقلايمىز.
بىزدىن كوتىكەن ئۆمىدىنى،
ھەرگىز يەردە قويىمايمىز.

بىز ھەر مىللەت ئۆسمۈرلىرى

بىز ھەر مىللەت ئۆسمۈرلىرى،
گۈل - غۇنچىدەك ئېچىلدۈق.
قولنى قولغا تۇتۇشۇپ،
يېڭى سەپكە قېتىلدۈق.
بىلىم ئېلىش مەقسەتتە،
پەنگە يۈرۈش باشلىدۇق.

بىز ھەر مىللەت ئۆسمۈرلىرى،
ئۆگىنىمىز تېخنىكا.
بىزنى ئالغا باشلىغان،
ئۇستازلارغا ھەشقاللا.
بىزگە بىلىم گۈلشىنى،
قۇچاق ئاچتى كەڭ - تاشا.

زېرىكمەستىن ئۇستازلار،
بىزگە بىلىم ئۆگىتىمەر.

مېھرى گويا ئىللەق ئوت،
بىزگە چەكسىز كۆپۈنەر.
چېھرىمىزدىن نۇر ياغسا،
ئۇستازلازىمۇ سۈپۈنەر.

بىز ھەر مىللەت ئۆسمۈرلىرى،
قەدىرلەيمىز بىلىمنى.
گۈل - چېچەكە ئورايمىز.
ئانا ۋەتهن قويىنىنى.
يەردە ھەرگىز قويىمايمىز،
بىزدىن كوتىكەن ئۇمىدىنى.

بىز ھەر مىللەت ئۆسمۈرلىرى،
بولۇپ ئىناق - ئىتتىپاق.
باغلايمىز چىن دىللاردىن،
پەن - بىلىمگە ئىشتىپاق.
بۇ بەختىيار دەۋاراندا،
ئىقبالىمىز كەڭ، پارلاق.

بىلىم بېغى - گۈلشەندە،
شوخ بۇلۇلدەك سايرايمىز.
ئۇستازلارنىڭ ئەجىرىدىن،
ئەركىن ئۆسۈپ يايرايمىز.

باغدا يۇمران نوتىدەك،
بىخلاپ ئۆسۈپ ئايىنیمیز.

ئۆگىنىمیز تىرىشىپ،
هامان ئالغا باسىمىز.
پەن - بىلىمنىڭ كانىدىن،
ئالتۇن - گۆھەر قازىمىز.
ئۇستازلارنىڭ ئەجرىنى،
دىلغا ئوييپ يازىمىز.

بىز ھەر مىللەت ئۆسمۈرلىرى،
ئۇستاز ئەجرىنى ئاقلايمىز.
بەرگەن تەلىم - بىلىمنى،
بۈرەكلىرەدە ساقلايمىز.
ئەل - ۋەتهنگە ياراملىق،
ئەۋلادلاردىن بولىمىز.

ئىگىلەپ پەن - بىلىمنى،
ئىجادتىن شان قۇچىمىز.
پەن - بىلىمنىڭ كۆكىدە،
پەرۋاز قىلىپ ئۇچىمىز.
تۆھېپىمىزدىن ۋەتهنگە،
گۈلدەستىلەر تىزىمىز.

مەكتەپ بېغىدا

ئېچىلماقتا مەكتەپ بېغىدا،
ئىناقلق - چىن دوستلۇق گۈللەرى.
پەن - بىلىمنىڭ ئىشقىدا تىنماي،
سايرىماقتا شوخ بولبۇللىرى.

ياش نوتىلار ئۆسمەكتە ساغلام،
بىر نىيەتتە - ئالىي مەقسەتتە.
بىلىم ئېلىپ ئۇستانلىرىدىن،
شۇنچە قىزغىن، شۇنچە بەس - بەستە.

ياش ئۆسمۈرلەر يۇمران قەلبىدە،
ئالدى ئورۇن ياخشى پەزىلەت.
ئۇلارنىڭ شۇ ياخشى ئىشىدىن،
تارتىپ ئالدىم بىرقانچە سۈرهەت.

بىز ئوقۇيمىز ئانا مەكتەپتە،
بۈگۈن ئازاد بەختىيار چاغدا.
چېچىپ پۇراق قىزىلگۈل ئوخشاش،
باغۇھن ئەجىر سىڭىدۇرگەن باغدا.

بىز هەر مىللەت ئىناق - ئىتتىپاڭ،
هَاياتىمىز ئۆتىدۇ خۇشقاق.
ئەل - ۋەتهننى كۈيلەيمىز ئەبەد،
پەلەكىنى قۇچقان ناخشىمىز ياخراق.

سەھەر تۇرۇپ ئوينايىمىز ھەرىكەت،
چېنىقتۇرۇپ ساغلام بەدەننى.
بولۇپ جەسۇر ئەۋلادلاردىن بىز،
پۇركەيمىز گۈلگە ئانا ۋەتهننى.

بېسىپ ئىزىنى قەھرىمانلارنىڭ،
ئەجدا دلارنىڭ بولۇپ ۋارىسى.
ياراملىق بىر ئەۋلاد بولۇشنى،
كۆتمەكتە بىزدىن ئەتە - كەلگۈسى.

مەكتىپىمىز بىلەم ئوچىقى،
تاۋلىنىمىز بىز بۇ ئوچاقتا.
بىخلار سورۇپ ئۆسىمىز ساغلام،
ئانا ۋەتەن ئىللېق قۇچاقتا.

بەك مېھربان ئۇستازلار بىزگە،
پەرزەنتىدەك كۆرىدۇ بىزنى.

ئىلىم - پەنگە يېتەكلىر ھامان،
زېرىكمەستىن ئوغۇل ۋە قىزنى.

بويىمىزدا قىزىل گالستۇك،
باشلار بىزنى پارلاق ئەتىگە.
ئەجادادلارنىڭ ئىزىنى بېسىش،
ئۇ بىزدىكى مۇقىددەس غايىه.

رۇبائىيلار

1

ۋەتەننى ئوخشاشىساق مۇقەددەس تاغقا،
خۇش پۇراق گۈللىرى ئېچىلغان باغقا.
بىز شۇ تاغ بۇركۇتى، باغانىڭ بۇلبۇلى،
ئورۇن يوق سايراشقا قۇزغۇن ۋە زاعقا.

2

ۋەتەننى باغ دېسەك گۈللىرى بىزلمەر،
ۋەتەننىڭ غىلماڭو ھۆرلىرى بىزلمەر.
ۋەتەننى بىپايان بىر دېڭىز دېسەك،
ئۇندىكى مەرۋايت - دۇرلىرى بىزلمەر.

3

ۋەتەننىڭ ھۆسنىدىن ھەمن ئاللاچ ئىلھام،
قەلبىمده ئۇرغۇيدۇ، تۆگىمەس ناخشام.
ۋەتەننىڭ ئاق سۇتى بەرگەچكە قۇۋۇت،
قوغدايمەن ۋەتەننى سەھەرۇ ئاخشام.

4

گۈللىنىپ، گۈلزارغا ئايلانسا جۈڭگو،
چاقنايدۇ قەلبىمده شۇ گۈزەل ئارزو.
ئەجريمىدىن تەر تۆكۈپ، ياسىسام گۈلباڭ،
شۇ ئارزو - تىلەككە قانماستىن مەڭگو.

يۇرت سۆيەر ۋەتهننى سۆيىدۇ ھامان،
كەلتۈرۈپ ۋەتهنگە ئۇتۇق بىلەن شان.
بولىدۇ ۋەتهنگە، ئىلگە پاسىبان،
ۋەتهنگە ئاسىيغا بولار زىمىستان.

ۋەتەن دەپ سوقىدۇ مېنىڭ يۇرىكىم،
ۋەتهنگە تەلىپۇنمر تائەبەد قەلبىم.
ۋەتەننىڭ مۇقەددەس ئالتۇن قوينىدا،
كۆمۈلسە جەسىتىم، شۇدۇر تىلىكىم.

مەرد ئوغلان سۆيىدۇ دىلدىن ۋەتهننى،
ۋەتەننىڭ ئىشقا كۆپگەن لەۋەننى.
ئەل ئۈچۈن كىم ياراتسا تۆھپە،
چىن ۋىسال قۇتلایدۇ ئۇنى ئەبەدى.

ۋەتەننىڭ قويىندۇر مىسالى جەننەت،
ھۆسىنى گۈل - گۈلىستان، يەرلىرى مۇنبەت.
ۋەتەننىڭ مېھرىدىن قۇۋۇھەت ئەمگەننىڭ،
قەلبىدە جۇش ئۇرار سۆيىگۈ - مۇھەببەت.

ئانامدۇر ۋەتىنىم - شوخ ئوغلانىمەن،
كۈرهىشته مەردانه بىر پالۋانىمەن.
قوغدايمەن ۋەتهنى جان تىكىپ ھامان،
مۇز تاغدا ئېچىلغان گۈل - رەيھانىمەن.

ۋەتهنى جېنىمىدىن ئەزىز كۆرىمەن،
قويىندا پاك ياشاشنى ئازىز قىلىمەن.
كۆزىنى ئالايتىسا ۋەتهنگە بىراۋ،
شۇ ھامان ۋەتهندىن قوغلاپ سۈرىمەن.

تاغلىق من، تاغدا من، تاغ كەبى قەددىم،
تاغلاردا ياشىماق راھىتىم - بەختىم.
تاغ خەلقى قويىندا ئۆستۈردى مېنى،
شۇڭلاشقا تاغلىققا بارلىقىم تەقدىم.

تاغدا ئۆستۈممەن، تاغ كەبى جىسىم،
تاغنىڭ باغرىغا سىڭگەن پاك قېنىم.
تاغ كېسىپ چۆللەرنى ئەيلىگەن بوستان،
پەرھادتەك ئىرادە تاۋىلغان خەلقىم.

13

میسلی چوغدهک قىزىلگۈللەر تەكشى ئېچىلدى،
پۇراقىدىن ھەر تەرەپكە مۇشكى چېچىلدى.
ئاشۇ گۈلنى پۇراپ قانماي سۆيىمەن ئەبەد،
ئىلىم - پەننىڭ دىلبىرىگە ئىشقىم قېتىلدى.

14

قەلبىمگە نۇر بەرگەن پۇتمەس ئىلىم - پەن،
ئولۇغلاپ يۈرەكتىن ئۇنى سۆيىمەن.
بىلىمدىن مەي ئىچىش ئارزو - تىلىكىم،
بىر ئۆمۈر بىلىمنى سۆيۈپ ئۆتىمەن.

15

قولۇمدا زەر قەلەم بىلەن دەپتىرىم،
ئۈچىدۇ كۆك يېرىپ خىيال كەپتىرىم.
ئىلىم - پەن ھېكمىتى، قۇدرىتى بىلەن،
چاقنايدۇ ئۆمرۈمىدە ھەر بىر بەتلىرىم.

16

بىلىمدور ئىنساننىڭ پۇتمەس بايلىقى،
باشلايدۇ ئىنساننى مەنزىلگە ئاسان.
موسابە جاپالىق بولسىمۇ بىراق،
بىلىمدور كۈچ - قۇۋۇھەت ئىنسانغا ھامان.

17

بىلىم قىممەتلىك، بۈيۈك ھەممىدىن،
ئىنسان ئۈچۈن ئۇ بىباها گۆھەر.
بىلىم ھېكمىتى، قۇدرىتى بىلەن،
كىشى دېڭىزدىن مەرۋايات سۈزەر.

18

كۆزۈمگە نۇر بەرگەن ئىرپان، ئىلىم - پەن،
شۇڭا چىن قەلبىمىدىن سېنى سۆيىمەن.
نۆۋەيلىك چېغىمنى قەدەرلەپ ئەبدە،
پەن - بىلىم ئىشقىدا ئوتتەك كۆيىمەن.

19

تىكىلىپ قارايىدۇ بىر گۈزەل نىگار،
ئەمەسمىن ئاشقى ئۇنىڭغا زىنەر.
ئىلىم - پەن ئىشقىدا كۆبۈپ بىر ئۆمۈر،
پەن - بىلىم ئاتلىق گۈزەل يارىم بار.

20

ئەمەلدارنى كۆرسەم قاچان تەزىم قىلمايمەن،
غېرىپ - غۇسسىنەرسىسىنى بۇلاب ئالمايمەن.
ئەجىرمىگىلا تايىنىمەن توکۇپ ھالال تەر،
ئەجىرسىز بىر تال دان تىلەپ يېمەيمەن.

بەختلىڭ مەن، بەخت قۇشى قونغان بېشىمغا،
 شۇ بەختكە ھەمراھ بولۇپ يارىم قېشىمدا.
 كۈيلىرىمگە كۈيلەر قاتقان گۈزەل يارىمنىڭ،
 ئىللەق مېھرى ماڭا قولداش يازۇ قىشىمدا.

تەلمۇرۇپ قارايىمەن كۆزۈڭگە يارىم،
 شەيدا مەن ئەزەلدىن ئۆزۈڭگە يارىم.
 بىر ئىرۇر ھەرقاچان سۆز-ھەرىكەتلەرىڭ،
 شۇ سەۋەب قايىلەمەن سۆزۈڭگە يارىم.

ئىشەنگىن، يوق مېنىڭ سۆيىگىنىم گۈلیار،
 شۇڭا مەن كۆكۈلۈمىنى ئەيلىدىم ئىزهار.
 تاقىتىم تاق مېنىڭ تېز بەرگىن جاۋاب،
 پىراقىڭ كۆيدۈردى مەن ئاشق بىقارار.

سۆيىمەن چىن بەخت ئادالەتنى مەن،
 سۆيىمەن ئەقىل ھەم پاراسەتنى مەن.
 ھەقىقەت، ئادالەت يولىنى ياقلاپ،
 يوق قىلاي شۇ قارا جاھالەتنى مەن.

25

قىز- يىگىتنىڭ ياشلىق باهارى،
ئوخشار گويا گۈلگە، چېچەكە.
مۇھەببەتنىڭ ۋىسال تۈيغۇسى،
يالقۇنلايدۇ ئوتلىق يۈرەكتە.
مۇھەببەتكە سادىق بولغانلار،
هامان يېتەر ئارزو- تىلەككە.

26

ماڭا گەر چاپلىساڭ مىڭ بوھتان - قارا،
ۋە لېكىن قەلبىم بولمايدۇ يارا.
ھدقىقەت ئېگىلىپ سۇنمايدۇ ئەبەد،
ياشايىمن شۇڭا مەن خوش كۈلکە ئارا.

27

نائەھلى، قىزىل كۆز، ئىچى تار، قارا،
ئېشىڭغا سالماقچى چاڭگال، ھاك - توپا.
قىلمىشى پەسکەشلىك، بولغىن سەن ئاگاھ،
پەيت كۈتۈپ، قويۇۋەر كۆكسىگە پەشۋا.

28

گەر بىلسەڭ ئادەمنىڭ يايلىقى ئۇيقو،
مال - پادا يايلىقى كەڭرى قىر- يايلاق.

گەر ساڭا بولمسا ئۇيقو ئارامگاھ،
تەپەككۈر قۇشلىرىڭ ئۇچىدۇ قانداق؟

29

يەر ئىچەرە يىلتىزى بېجىرىم تۇرغاي،
كۆكىدە بوي سوزۇشар شۇڭلاشقا قارغاي.
بېشىللېق بابىدا يېگانە قىش - ياز،
خەنده قىپ سايرايدۇ ئىشقىدا تورغاي.

30

تەخسىكەش تەخسىنى كۆتۈرەر ئېڭىز،
«باشلىق»نى كۆرگەچكە جېنىدىن ئەزىز.
چاپسىمۇ كەينىدىن لالما ئىت كەبى،
تىيىنچە نەپ ئاڭا تەگمەيدۇ ھەرگىز.

تُويُوقلار

1

ئەگەر كىم تەربىيە بەرسە قوبۇل قىل، دېمىگىن سەن ياق،
بىلىپ قوي شۇ ساڭا چىن دوست، سىنەڭنى كۆكىرىكىگە ياق.
ۋەتەن - ئەل ئاش - تۈزىنى يەپ كۆزىنى يۇمسا گەركىملەر،
يۈرهەك - باغرىنى قىل پارە، ئائى نەپرەت ئۆتىنى ياق.

2

قۇلاقنى دىڭ تۇتقىن دوستۇم قىلاي تەنبىھ ئەمەس چاقچاق،
دەۋر ئۆزگەردى، مەنزىلگە قاراپ چۆرگەلدى مىڭلاب چاق.
چۈشۈپ بەيگىگە تېز سەنمۇ يېرىپ تاغلارنى پەرھادتەك،
ئىلىم - ھېكمەت سىرىنى يەش، نادانلىق زەنجىرىنى چاق.

3

چاپقىن كەتمەن، تۇتۇپ سۇنى، زىمن - يەر بولمىسۇن چۆل - يار،
يىگىتلەك غەيرىتىڭ بىرلە جاپانىڭ تاغ - تېشىنى يار.
بۇ جەڭ ئىچىرە گويا پەرھاد كەبى غەلبىھ قىلار بولساڭ،
قۇچاق ئاچقايى كېلىپ ئاخىر شېرىن سۈپەت جانانۇ يار.

4

ئۆزىنى ئەر چاغلىغان باتۇر، ۋەتەن - ئەل غېمىنى يەيدۇ،
چېپىپ كەتمەن، توڭۇپ ساپ تەر، رىزقىنى - ئېشىنى يەيدۇ.
ئەگەر كىم بىراؤنىڭ ئۇماچىغا توبى سالسا
قېلىپ قارغىشىغا ئەلنىڭ، ئۆزىنىڭ بېشىنى يەيدۇ.

ئويغان غەپلهت ئۇيقوسىدىن، ئاتتى يورۇق تالڭىز،
دانالارنىڭ ھېكمىتىنى يۈرىكىتىڭە تالڭىز.
ئىش ئىزلىرىنىڭ ھەققىدە سورالسا سوئال،
پۇ ئاتمىغىن، راست جاۋاب بەر، قالمىغىن ھالىڭ - تالڭىز.

ھوروونلۇقتىن تائىهدىكە مېھرىمنى ئۆزدۈم،
ئىش - ئەمگەكىنىڭ قايىنىمىدا بېلىق بوب ئۆزدۈم.
ماڭلىيىمىدىن تەر ئاققۇزۇپ گۈلباغلار ياساپ،
ئەجريمنىڭ گۈل بەرگىدىن غۇنچىلار ئۆزدۈم.

كۆزۈڭنى يوغان ئاج، دوستۇم، تۈيۈق يولدىن يان،
كۈرەشلەرده سەپتىن قالما، تۇرغىن يانمۇيان.
بولۇپ ياؤغا قىش - زىمىستان، قاراڭغۇتۇن،
ئەلگە باهار، جۇلا تاشلاپ، مەشئەل بولۇپ يان.

تۈمەن سەۋدا مىڭ بالا چۈشىسىمۇ باشقىا،
ئېلىپ چىقارمەن چالا قويىماي ئىشىمىنى باشقىا.
جىمى كۈلپەت - مۇشكۈلاتلار مەن بىلەن كېتىپ،
دەرد كۆرمىسۇن ھېچبىر كىشى مېنىڭدىن باشقىا.

يار تۈرىدۇ بۇغدا يازارلىق ئېتىز قېشىدا،
ھىلال ئايىنىڭ سىياقى بار ئوڭ - سول قېشىدا.
مەن تۈرىمەن چېگىردا - كۈزەتتە مەغرۇر،
ھېس قىلىمەن ئۆزۈمىنى يارنىڭ قېشىدا.

بىر قارا يۈز بىر قولىدا سۇندى ئالما،
كۆڭلۈم خىتاب قىلىپ دېدى: «قولغا ئالما.
ھەزەر ئىيلە قارا نىيەت پەسکەشلەردىن،
تۈز نىيەتلەر ئۇرسا سېنى ئېغىر ئالما».

كۈرەشتە يولۇڭنى توسسىمۇ تىك يار،
يانمىغىن، رەقىبلەر كۆكسىنى تىل - يار.
بەيگىدە قۇچساڭ زور ئۇتۇق بىلەن شان،
كەڭ قۇچاق ئاچىدۇ، ئەل - يۇرت ساڭا يار.

ئانا يەر ھۆسنىڭە تويىماي كۆز تىكتىم،
باھاردا سۇ باشلاپ جىرىملار تىكتىم.
يۇرتۇمنى لالىزار ئەتمەك يولىدا،
بارىمنى، ھەتتاڭى جېنىمنى تىكتىم.

13

قولىدىن ئىش كېلەر كىشى بولسا باش،
ھەر ئىشتا شۇبەسىز قېتىپ قالماس باش.
ئاخىرى بولغاندا چوڭ ھېساب - كىتاب،
نهتىجە خاتاسىز چىقار باشىمۇ باش.

14

ئەر ئەممەس لەۋىزىدىن - ۋەدىدىن يانغان،
ئالىيىپ ئاتا ۋە ئانىغا يانغان.
مەردىكىنىڭ كۆكىدە پارلار نۇر چېچىپ،
ھەقىقەت ئىشقا ئوت بولۇپ يانغان.

15

كەلسە ئىت ئېتىلىپ، ئال قولۇڭغا تاش،
يامان خۇي - ئىللەتنى كۆرسەڭ قايينا - تاش.
دۈشمىنىڭ قانچىلىك بولسا بىل پىلدەك،
ھەرگىزمۇ دوستلارغا بولما باغرى تاش.

16

نامەردىنىڭ كەينىدىن چاپتۇرمىغىن ئات،
بەرسىمۇ چوڭ «ئۇنۇان» ساڭا، يەرگە ئات.
بارىڭنى ئاتساڭ ئەل ئىشى ئۈچۈن،
ئەل ساڭا قويىدۇ شەرەپلىك بىر ئات.

تۆپىلەپ يېشىمغا قوشۇلسا يۈز ياش،
 يەنلا دەيمەنكى، مەن نەۋىران ياش،
 ئەل ئۈچۈن كەتسىمۇ بۇ ئەزىز جېنىم،
 كۆزۈمىدىن زادىلا ئاققۇزمايەن ياش.

قىلىدىم يار زۇلفىنى راۋابىمغا تار،
 يېتەلمەي ۋەسىلەگە، چۈنكى يولۇم تار.
 ئاتىدىم بارىمنى، پەرۋايسىم پەلەك،
 بىۋاپا شۇ يارنىڭ ئىچ-قارنى تار.

本集子选录了作者近年来所写的一部分诗歌。

مەسئۇل مۇھەممەررىرى: چىمەنگۈل ئاۋۇت
مەسئۇل كورپۇكتورى: قەمبەرگۈل ئۇسمان

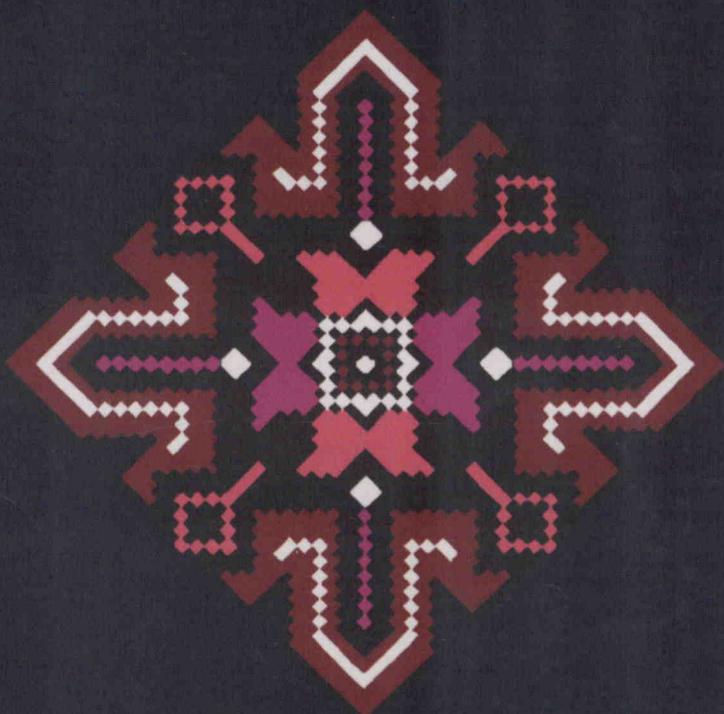
قۇياش قىزى

ئاپتورى: شانىياز كەپەل

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلىپ تارقاتتى
(قەشقەر شەھىرى تاربۇغۇز يولى 14 - قورۇ، پۇچتا نومۇرى: 844000)
جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرىدا سېتىلىدۇ
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 850×1168 مم، 1/32
باسما تاۋىقى: 4.125. قىستۇرما ۋارىقى: 2
2009 - يىل 2 - ئاي 1 - نەشرى
2009 - يىل 2 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تراژى: 3000 — 1

ISBN 978—7—5373—1748—1

باھاسى: 10.00 يۈھەن

ISBN 978-7-5373-1748-1

A standard linear barcode representing the ISBN number 978-7-5373-1748-1.

9 787537 317481 >

ISBN978-7-5373-1748-1

(民文) 定价：10.00 元